

TimeOut

BARCELONA

#553

30 DE MAIG -
5 DE JUNY
2019

2,00€

TE'L PODEM
REGALAR GRÀCIES
ALS NOSTRES
ANUNCIANTS

Christine and the Queens

L'artista francesa
ens sacsejarà dijous
amb un xou
espectacular en què
la dansa és tan
protagonista com
unes cançons
emocionants. Ep,
ara digueu-li Christ!

Reines del Primavera

Reggaeton, flamenc, soul, pop, electrònica, rock, trap...
Les caps de cartell del Primavera Sound toquen tots els pals
(i ningú ho fa tan bé com elles)

BREWDOG

PUNK STATE

TÓMATE UNA PUNK IPA GRATIS CON NOSOTROS

VI 31 MAY - SA 1 JUN
LA MAQUINISTA

BREWDOG RECOMIENDA EL CONSUMO RESPONSABLE

Sumari

Del 30 de maig al 5 de juny de 2019

Isaki Lacuesta **Art**, pàg. 37

MARIA DIAS

Denise Duncan **Teatre**, pàg. 32

MARIA DIAS

Camela **Música**, pàg. 35

Oriol Balaguer **Menjar**, pàg. 38

MARIA DIAS

Reportatges

16. Veus del Primavera

Perduts en la immensitat del programa del Primavera Sound d'enguany? En Borja Duñó ha fet una tria dels concerts que no us heu de perdre de cap de les maneres: deu artistes en estat de gràcia que us obriran les orelles als més diversos gèneres musicals, des del soul fins al reggaeton.

Seccions

- 04. Ara i aquí
- 22. Coses per fer
- 29. Cinema
- 32. Teatre i Dansa
- 35. Música i Nit
- 37. Art
- 38. Menjar i Beure
- 44. Tendències
- 46. Viatges

CONVERSA AMB NOSALTRES

 facebook.com/timeoutbcn

 @timeoutbcn

 @timeoutbcn

MIRA AIXÒ!

Per **María José Gómez**

Desconcerts M'encanta quan un text em fa aixecar les celles. I en aquest número m'ha passat sovint. Com quan la dramaturga Denise Duncan explica que un nen de 4 anys li va etzibar 'negrata de merda' (pàg. 32), o quan en Ray Wise, aka el pare de Laura Palmer, diu que té una cara propensa a interpretar personatges amb vicis (pàg. 29), o quan els Camela descriuen la seva música com un 'tiruriru' (pàg. 35).

Ara i aquí

Per Andreu Gomila, Maria Junyent i Ricard Martín
timeout.cat/barcelona

La llepamenta

Un relat de Gonzalo Torné

DIJOUS PASSAT VAIG tenir la Carmen-Olga a la tutoria. Tot un cas, el de la Carmen-Olga, la sensació de la setmana. Enmig de la classe de geografia (la del Pep Tosses) va pujar al pupitre i va anar llepant el cap dels companys que si no l'aturen a temps fins i tot li llepa la galta al pobre Tosses que és un aprensiu i un figaflor. Em va tocar la tutoria per la meua experiència, tot i que quan els vaig recordar que comportaments així fan més pel metge que pel pedagog, no van voler saber res de la meua experiència. Cinc minuts de silenci i després em va vessar la seva petita vida a sobre: que si el papà, que si la mamà... ja estava a punt d'adormir-me quan va dir: "Si la Miley ho pot fer jo també, si la Miley pot, jo també; seré la nova Miley, voler és poder, voler és poder...". Sort que va tocar el timbre. A les pel·lis el timbre sempre salva els alumnes que no saben la lliçó, parlem poc de les vegades que salva la professora.

Però no m'he presentat. El meu nom es Purificació García i Pons, però m'han dit de tot: Puri, Puti,

Purificació de Pons, Put, Puret, Poh, Puehr, Fons, Tons i Poms, i fins i tot vaig ser coneguda, per una lleva sencera, com la doctora Klaus. En fi. El cas és que ja no em tornarà a salvar el timbre al darrer moment. Plego. Em jubilo. Ja n'hi ha prou d'aquest color. Puc sonar una mica irònica, avui em fa mal la cama i no m'agrada la perspectiva de fer-ne 70 (70!) d'aquí a cinc anys. Però he gaudit de l'ensenyança dècades senceres. Tot i que darrerament ja em costava connectar amb el jovent, escoltar la tabarra del director i gestionar la riota de lluc del Tosses a la sala de professors.

M'agradaria dir que va ser el meu darrer servei a la vocació pedagògica, però si em vaig capbussar en l'ordinador de l'any de la picor que tenim a la sala de professors va ser per no escoltar els equilibris pseudopolítics interpretatius del Tosses. La Miley és de suposar que és la Miley Cyrus. N'he conegut unes quantes,

L'equilibri còsmic exigeix que n'hi hagi una en vigor

d'aquestes: la Madonna, la Britney, l'Aguilera... potser l'equilibri còsmic exigeix que sempre n'hi hagi una en vigor. Aquesta diu que és "pansexual", aquesta noieteta el que deu tenir és el cap esvalotat, i ho dic com a lesbiana. Fins aquí ho segueixo tot. Després trobo el vídeo de les llepades, la inspiració de la Carmen-Olga, pobreta meua, que deu pesar 50 quilos més i canta com un llangardaix tòxic: la Miley

es passa la cançó sencera llepant tota classe d'objectes, llepada amunt, llepada avall, una llepamenta que no sé com no li agafa una infecció. Tanco. Acarono el Tosses amb la mirada benèvola que li dedicaries a un pelma i que gràcies a Déu no tornaràs a veure en la vida. M'alleuja pensar que el món segueix i que els tocarà a d'altres explicar-lo. A la doctora Klaus ja l'han vist prou.

→ La setmana que ve... 'Plaça del Diamant' per Maria Cabrera

QUÈ FER SI VOLS...

Tres coses que has de fer aquesta setmana

Reivindicar

Comença la 27a **Mostra Internacional de Films de Dones** i la Filmoteca dedica una sessió doble a Barbara Hammer, pionera del cinema queer. Descobriu-la el dimarts 4 a les 21.30 h.

Firar-te

La galeria Nogueras Blanchard organitza la segona edició del **Meta Monumental Market**, una crítica al sistema de consum capitalista en forma de venda directa i d'intercanvi d'art. Serà el dissabte 1 a partir de les 17 h.

Cridar

La popular formació de rock dur industrial alemanya **Rammstein** passa pel RCDE Stadium de Cornellà en la que serà la seva única data a Espanya aquest any. Serà el dissabte 1 a les 20 h.

Damm 2019

COMLOT IPA

— MEDITERRANEAN
INDIA PALE ALE —

AMB LLÚPOL
DE PRADES

Complot en recomana el consum responsable 6,69

QUEDA'T AMB ELL

Van néixer després dels Jocs Olímpics i ja es fan sentir.
Recorda els seus noms

Kiko Syrov

Músic ambulant, 25 anys.
@zhivkosyrov

On vas aprendre a tocar el violí?

A Bulgària. Jo soc gitano i per nosaltres la música és imprescindible. Primer me'n va ensenyar el meu pare, que també és músic i toca l'acordió. I als 8 anys vaig anar a una escola a estudiar música clàssica i violí durant cinc anys. Soc l'únic violinista de la família.

A quina edat vas venir a Barcelona?

Als 13 anys, i ja fa deu anys que vaig començar a treballar de músic al carrer. Primer tocava amb un grup, ens deïem Romani Chave, que vol dir família de gitanos, perquè érem tots família. I aleshores teníem un mànager català i vam tenir molts concerts en locals, restaurants...

I ara toques tot sol.

Sí, des del 2016. Toco música clàssica, sobretot *Les quatre estacions* de Vivaldi, perquè a la gent li agrada molt, però també Niccolò Paganini, Mozart... Tot

sol no puc tocar música balcànica, perquè es necessita un grup amb guitarra, percussió i altres instruments, però ho trobo molt a faltar i sempre que arribo a casa toco música balcànica amb la família. Improvisem molt!

Un compositor:
Mozart
Un lloc on tocar:
La plaça Reial

També compons?

Sí, faig la meua música, una barreja de clàssica, balcànica i jazz, un estil propi. M'agradaria poder enregistrar un disc tocant jo tot sol els meus temes, li diria *Tecamelo*. I també m'agradaria molt tornar a entrar en algun grup, aquí a Barcelona. Em puc adaptar fàcilment!

■ Begoña García Carteron

IRENE FERNÁNDEZ

SENTIT AL CARRER

Coses divertides (o no) que hem sentit aquesta setmana als carrers de Barcelona

Terrassa de bar:

- Los políticos són parásitos.
- ¡Pero son nuestros líderes!
- No, nuestros líderes son los mercados.

Un noi gai marxa de vacances:

- Al poble em contagio de gent hetero.

Dues dones, sobre si deixen jugar al parc la filla d'una d'elles:

- Que se manche las medias, los niños más felices son los más sucios.

Dos al bar:

- Avui tot va una mica regularo, no?
- És un dia normal.

Oficinistes dinant:

- Què és Dracarys?
- No miro Joc de trons.
- Em passa igual amb el Procés.

Vas néixer després del 92? Has sentit alguna cosa curiosa al carrer? Escriu-nos a redaccio@timeout.cat

TECNOLOGÍA
BLUE CORE

BAJO CONSUMO
DE COMBUSTIBLE

MAYOR
CONFORT

TRICITY 125. Máxima diversión sobre ruedas.

AHORA
DESDE **60€** AL
MES*

SIN INTERESES (0% TAE)

Entrada 499€. 35 cuotas de 60€ y una última cuota de 1.400€. TIN: 0%. TAE:0%.

www.yamaha-motor.es

YAMAHA
Revs Your Heart

YOU FINANCE

YOU EASY GO

YAMALUBE

MY GARAGE
BUILDING DREAMS TO BELIEVE IN

Download on the
App Store

GET IT ON
Google play

*Ejemplo de financiación para una compra de 3.999€ con una entrada de 499€. Plazo 36 cuotas mensuales. 35 cuotas de 60€ y una última de 1.400€. Comisión de apertura 0%; 0€, TIN 0%, TAE 0%. Importe total financiado 3.500€ y adeudado 3.500€. Financiación ofrecida por BANCO BILBAO VIZCAYA ARGENTARIA, S.A. Oferta válida desde el 01/01/2019 hasta el 31/12/2019. La oferta financiera está condicionada al estudio y aprobación por parte del Banco. Las condiciones económicas se actualizarán para cada simulación realizada.

Ricard Martín
Menjar i Beure

FIGHT!

María José Gómez
Directora

El final de 'Joc de trons'

(i la setmana que ve... Tutorials de YouTube)

Final viscontia

L'horda de tuitaires decebuts amb el final de *GoT* han perdut de vista que la sèrie va passar de ser una rara avis –el 2011 va néixer com una *The Sopranos* meets Tolkien ultraviolenta i porno– a esdevenir un producte cultural de consum tan massiu com *Frozen*. Us heu adonat que Tyrion evoluciona d'estrafet llibertí i amoral a abat de Montserrat? A mi el final m'ha agradat: és viscontia –tot canvia per seguir igual– i a més palma la il·luminada moral més perillosa de la sèrie, la insofrible Daenerys (em sap greu per la seixantena de nenes batejades així que corren per Dorne, perdó, Espanya). Conclusió: el despotisme il·lustrat sempre serà millor que la monarquia, perquè qualsevol sistema ho és. És obvi: el millor del final és que ens ha proporcionat vuit temporades d'entreteniment, sis de memorables. Els nans mentals que signen exigint un final alternatiu confonen la realitat amb el seu *social media*. La realitat no es pot editar, sòmines: sou la iaia que insulta el dolent del culebró pel carrer.

Descafeïnat amb sacarina

El final de *Joc de trons* és com si després d'un festí, suculent i opípar, et portessin de postres una pera. Ningú pot estar radicalment en contra que l'únic personatge amb menys expressions facials que Jon Snow sigui el nou rei, però tampoc genera cap entusiasme. Amb només una xapa de cinc minuts, en Tyrion convenç tothom que el xaval posseït per un corb de tres ulls ha de ser el nou rei. Pim pam. Que Sansa vol que el Nord sigui independent, i així de pas hi ha una reina-que-no-es-queixin-les-feministes? Esclar que sí, dona! I Daenerys? Ens hem quedat com aquells veïns interpel·lats pels periodistes pel psicòpata del 5è 3a: "Però vostè no sospitava res?" "Doncs no, miri, semblava la mar de normal". Tant és així que els guionistes s'hi han hagut d'acarnissar per convertir-la en un parell de capítols en una amargada súper *crazy* que concentra tots els terrors de la humanitat. I per si no quedava prou clar, en Tyrion ens ho explica, pam a pam. No fos cas.

GRRRR!

Grans coses que envegem d'altres llocs

Meravelles naturals indòmites com al Vietnam

Pot ser que el nom de Han Son Doong no us digui gran cosa. Però si us expliquem que és la cova més gran del món i que s'amaga al cor de la densa selva vietnamita de Phong Nha, ja teniu alguna pista. Explorada per primer cop fa menys d'una dècada, fa nou quilòmetres de llarg i un ample aproximat de 200 metres, hi cabria la Torre Agbar! La meravella només es pot visitar amb excursions organitzades i recentment s'ha descobert una nova gruta submarina de 93 metres que eixampla encara més les seves mides de rècord. Un miracle natural, certament, més impressionant que Montserrat. ■ Manuel Pérez

Més coses que voldríem tenir a BCN a timeout.cat/grrrr

exponado.com

ExpoNadó

La Fira del Bebè

Vilanova i la Geltrú

31 de maig
1 i 2 de juny

LA FIRA DE BEBÈS
A L'AIRE LLIURE
I GRATUÏTA
MÉS GRAN DE
CATALUNYA

Conferències amb reconeguts ponents, zona d'oci infantil i molts expositors amb articles per embarassades i nadons de 0 a 4 anys.

ORGANITZA:

ASSOCIACIÓ
ExpoBebè
EVENTOS

AMB EL SUPORT DE:

AJUNTAMENT DE
Vilanova i la Geltrú

PATROCINA:

Assistència
Sanitària

BCNQUIZ!

Moda

Per Ricard Martín

Marquem tendència en qüestió de moda? O som una província amb ínfulas? Almenys ho intentem! Què en sabeu, de tèxtil cool?

1. Quina és la botiga de moda de Barcelona més antiga en actiu?

- 01.** La botiga de Levi's a passeig de Gràcia, fundada el 1938 pel filòsof belga Lévi-Strauss.
- 02.** Una botiga de tapalls a les coves de Moià. Va obrir la temporada que l'*Homo pre-sapiens* es va convertir en *Sapiens sapiens*.
- 03.** Santa Eulàlia, fundada el 1843 per la família Taberner.

2. A passarel·la passada!

D I G A U

→ No cal dir-ho: dissolta amb polèmica.

B R E D A

→ Falten ells i la mantega.

C R E M A F A D

→ La gent jove ja no hi ven la seva roba.

Aquest dissenyador va fer un llarg camí: de Terol fins a la Cinquena Avinguda de Nova York. Va ser el primer espanyol a exposar-hi la seva producció.

IDENTI-KIT!

IRISNEGRO

Aquest pioner del prêt-à-porter va tancar la desfilada de moda dels J100 de Barcelona, enlluernant amb la seva reinterpretació de l'estàtua de La dama del paraigua.

3. Cert o fals?

→ Axl Rose li va ventar un clatellot al dissenyador Tommy Hilfiger, al backstage del darrer concert de Guns N' Roses a Barcelona, l'estiu passat.

4. Quin dissenyador va amenaçar de demandar Desigual?

- 01.** Juste de Nin va interposar una demanda de plagi per antonímia: feien servir exactament la paleta cromàtica oposada.
- 02.** L'Associació de Modistes Comunistes Obrers (AMOCO) els va demandar perquè, com ells, fan que tothom vesteixi exactament igual.
- 03.** Custo Dalmau.

→ **SOLUCIONS:** 1. 3. A finals del segle XIX era a Boqueria amb Pla de la Boqueria, on santa Eulàlia va ser torturada. 2. **GAUDI** va ser reconvertida en 080 el 2005 per internacionalitzar la moda catalana i disminuir el finançament públic. La berlinesa **BREAD & Butter**, la fira de moda urbana més important aleshores, va deixar Barcelona el 2009. Poca vista! El **MERCAT FAD**, fira de dissenyadors nous, es va acabar el 2011: els premis MODA-FAD van passar de ser oberts a seleccions de projectes d'estudiants, ¡ja no es podien vendre per ser peces úniques. 3. Fals. Van intercanviar calbots a l'aniversari de Rosano Dawson el 2006, a Nova York. Rose li va dedicar *You're crazy*. 4. 3. La cosa no va passar mai d'amenaça contra el que Custo considera "l'apropiació del seu ADN". IDENTI-KIT: **Portegaz**.

Si em perdo, busqueu-me a...

Plaça de les Glòries

Eugènia Sendra
Art i Tendències

Trío un no-lloc, una plaça que havia de ser eix d'una nova centralitat de la ciutat segons anotava Ildefons Cerdà a mitjans del segle XIX i que encara no ha trobat la seva cara definitiva. O potser sí? Em trobareu a la plaça de les Glòries ajaguda en una de les gandules que hi ha al

davant del parc de gespa d'una hectàrea, llegint, prenent el sol, intentant meditar. Si tanques els ulls tens una petita il·lusió de pulmó verd; si els obres, veus la postal real: el *pirulo* de Nouvel i algunes grues, que junt amb la banda sonora ens recorden que és un espai encara en construcció.

Nova Obertura *T'esperem!*

Revisió, estudi radiològic i neteja bucodental GRATIS. Valorat en **170 €**

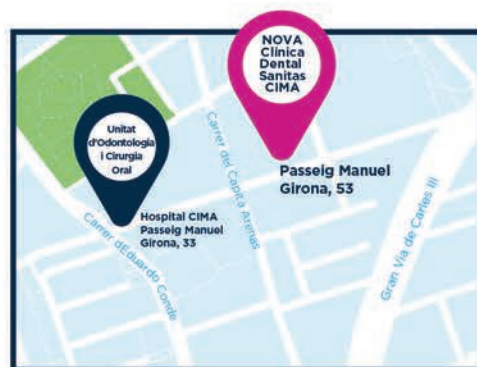
Cita online:
www.sanitas.es/clinicasdentales

**Siguis de
Sanitas o no**

 Passeig de Manuel Girona, 53

 93 640 55 81

 De dil. a div. de 9:00 h a 21:00 h

SÈRIES

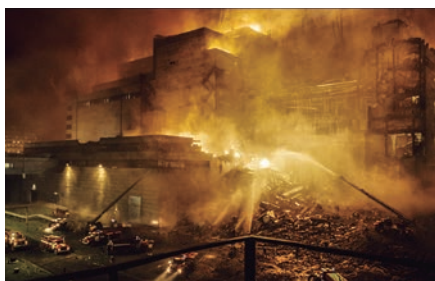

Chernobyl

LA MINISÈRIE QUE recrea una de les catàstrofes més devastadores dels últims temps. Des de la primera escena les pupil·les se us enganxaran a la pantalla. Tensió, terror i realisme a dojo. Tot per explicar les hores prèvies i les conseqüències d'un accident que l'URSS va voler ocultar posant en perill la vida de més de 50 milions de persones. Mastegareu la radiació des del sofà de casa. Amb *Chernobyl* torna la màxima: "No és televisió, és HBO".

■ **Serielizados**

→ Disponible a HBO Espanya

Ben fet

Infermeres que no donen l'abast, enginyers nuclears sibil·lins, científics indignats i polítics desconcertats. El drama s'explica a través de la mirada de tots els personatges esquitxats per la radiació.

No cola

Tot el rigor present en les trames i en els personatges desapareix en l'idioma. Soviètics parlant entre ells amb un anglès impecable? WTF?! L'únic que podem retreure a la sèrie és que amb això perd credibilitat.

DICCIONARI URBÀ

ARGOT PER A BARCELONINS XERRAIRES

Per Josep Pedrals

Halopècia

Degut a l'etimologia d' 'alopècia', 'guineu' en grec (animal que perd anualment tot el pèl), s'ha volgut contrarestar l'esment a la reiteració periòdica del fenomen al·ludint a la sal (halo-), bon tractament anticàl·cie.

3 RAONS PER LLEGIR...

SATÈL·LITS

Elisenda Solsona

→ Males Herbes. 223 pàg. 18 €.

1.

Quan la lluna desapareix

Bona part dels vuit contes de *Satèl·lits* són relats sense lluna, històries de por, ciència-ficció lúcida, en els quals els protagonistes assumeixen les conseqüències presumptament nefastes que suposaria la desaparició sobtada del satèl·lit.

2.

Traumes

Els contes de la gairebé debutant Elisenda Solsona passen de nit, protagonitzats per joves que busquen superar un tràngol o fer-hi front. Amics imaginaris, transformacions, traumes, com el del Feliu, el protagonista de *Closques*, el relat més extens i colpidor del recull, un noi albi que ha cregut que era especial, un àngel, i que algú de fora vindria a salvar-lo quan la lluna fugís. Pobre.

3.

Domini del tempo

Solsona converteix els seus contes en *page-turners* i a nosaltres, lectors, en éssers ansiosos per avançar, per saber més. Domina molt bé el *tempo* narratiu i, sense descobrir-nos la sopa d'all, ens deixa amb ganes de seguir-la llegint. El seu món és immens.

■ *Andreu Gomila*

Troba més lectures apassionants a timeout.cat/lilibres

ABONAT AL TNC 2019—2020

TEATRE NACIONAL
DE CATALUNYA

Generalitat
de Catalunya

Patrocinador

Protectors

Damm
Fundació

 "la Caixa"

B Sabadell
Fundació

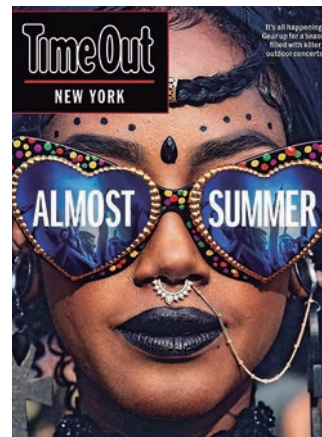
FUNDACION
ACS

Ara i aquí

MÓN TIME OUT

GRANS PORTADES

Nova York

A la Gran Poma s'han emocionat per l'arribada del bon temps.

Tel Aviv

Festes, passadissos... El costat més fosc de la ciutat israeliana.

Nit sobre rodes!

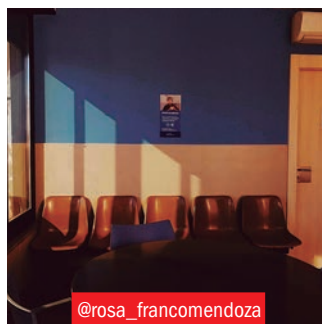

EL PASSAT DISSABTE 18 de maig vam viure la Nit dels Museus com mai: fent un recorregut exclusiu i a mida a bord de cinc Yamaha Tricity. Des de Time Out havíem llançat un concurs, i els guanyadors, amb els seus acompanyants i dues persones del nostre equip, tot i les previsions de diluvi que ens havien espantat, vam arrancar les nostres motos amb puntualitat. Ens vam dirigir a la primera parada: el MACBA, on vam gaudir de la col·lecció permanent. D'allà, i de nou a bord

de les Yamaha Tricity, vam anar al MNAC, on vam flipar amb obres com el *Pantocràtor* de Taüll. Després, i per recuperar forces, vam assaborir un sopar espectacular al restaurant Studio Miramar. I per acabar, la Fundació Miró ens esperava amb les portes obertes, des d'on, a més, vam gaudir de les vistes de la ciutat. Tota una experiència VIP! Va ser una nit inoblidable (i sense pluja!), que vam retransmetre en directe a les nostres xarxes socials i que estem desitjant repetir. ■

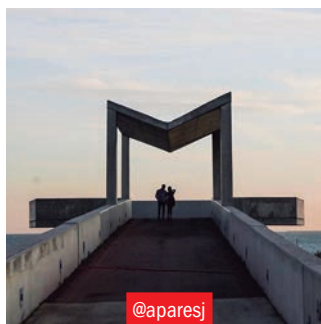
TRES D'INSTAGRAM

Una tria del que compartiu a #timeoutbcn

@rosa_francomendoza

L'espera de la Rosa a la Vall d'Hebron.

@aparesj

Comença l'època d'anar al Parc del Fòrum.

@paula_captures

Quan tens la Barceloneta només per a tu.

Escaneja l'etiqueta a Instagram per seguir-nos.

GRATIS BCN

Gaudeix de la ciutat per la cara

FESTIVAL

Barcelona balla

Si us agrada ballar, en aquest festival organitzat per l'escola Bailongu us en fareu un fart. 11 hores amb una vintena de tallers de tot tipus de balls (rock, en línia, samba, Bollywood), jocs infantils, una roda cubana i música sense parar!

→ Fabra i Coats. M: Sant Andreu. Dg. 2, d'11 a 22 h.

CINEMA

BCN Sports Film Festival

El festival celebra la desena edició amb una selecció de 85 títols del millor cinema esportiu de l'any. Hi ha ficció, documentals i animació que parlen de tota mena de disciplines i de temàtiques com ara l'esforç, el joc net, la cultura de l'esport al Japó o les bones i males pràctiques en l'esport contemporani.

→ Diversos espais.

Del 3 al 9 de juny.

bcnsportsfilm.org/ca

NO T'HO
PERDIS

MÚSICA

Living Primavera: Cuco

Durant els dies de Primavera Sound, per la seva ràdio passen artistes internacionals del cartell. Comencen amb el mexicà Cuco i el seu pop 'postmillennial'.

→ Abaixadors, 10.

M: Jaume I. Dj. 30, 13 h.

ART

La Plaça

Uns deu creadors contemporanis canviaran l'aspecte de la plaça de Can Colom de l'Hospitalet. Una galeria pública amb escultura i disseny industrial i editorial.

→ Plaça de Can Colom.

M: Santa Eulàlia. Fins al 24 de juny.

MERCAT

Fleadonia

Poseu en pràctica l'art de trobar joies amagades!

→ Plaça Salvador Seguí.

M: Drassanes. Dg. 2, 11 a 20 h.

Trobareu moltes més idees per fer sense gastar ni un cèntim a timeout.cat/barcelonagratís

Time Out
BARCELONA

Portada:
IRISNEGRO (Foto: Jamie Morgan)

Plaça Reial, 18. 1a planta
08002 Barcelona |
Comercial i màrqueting T. 93 295 54 00
comercial.cat@timeout.com
Redacció T. 93 310 73 43
redaccio.cat@timeout.com
Administració T. 93 667 78 90

Conseller Executiu Eduard Voltas | Directora General de Negoci Mabel Mas | Directora General Financera Judit Sans | Directora d'Estratègia Digital i Serveis al Client Fanny Campeny | Directora Maria José Gómez | Director d'art Diego Piccinino | Disseny Anna Mateu Mur | Edició gràfica Maria Dias | Cap de redacció Borja Duñó | Redacció Andreu Gomila, Maria Junyent, Josep Lambies, Ricard Martín, Eugènia Sendra, Aleix Cabau i Sebastià Portell (agendes) | Web en català Manuel Pérez | Web en castellà Erica Aspas | Web en anglès Jan Fleischer | Notícies Marc Andreu | Col·laboradors Laia Beltran, Óscar Broc, Gerard Casau, Irene Fernández, Santi Fondevila, Mireia Font, Violeta Kovacsics, Júlia Gamissans, Ivan Giménez, Maria Gorgues, Eulàlia Iglesias, Carlos Losilla, Oriol Malet, Beatriz Martínez, Aina Mercader, Iván Moreno, Juan Carlos Olivares, Josep Pedrals, Bàrbara Raubert, Martí Sales, Sergi Sánchez, Pere Vall, Núria Vidal | Correcció textos Txell Coll, Rafel Soler | Directora de Solucions Creatives i PR Carlota Falcó | Directora E-Commerce i Comercial Aroa Cervantes | Responsable de Comunicació i Sponsor Clara Narvió | Cap de Brand Content Begoña García Carteron | Social Manager Alba Abelló | Responsable de Programàtica i Adops Digitals Enar Pérez | CRM Specialist TOS Quim Almansa | Adjunta Direcció General de Negoci Vanessa González | Màrqueting i Comercial Esther Andrés, Angelo Benetti, Marina Quer, Anna Katakuchi, Mercè Llubera | Coordinació de publicitat Carme Mingo Fabregat | Administració i Finances Guillem Catena, Eduard Poch, Marta Tapia | Edita Time Out Spain Media SL. Reservats tots els drets. | Aquesta publicació no pot ésser reproduïda ni totalment ni parcialment sense consentiment del propietari. Tampoc no pot ésser transmesa per cap mitjà o mètode, ja sigui electrònic, mecànic o d'altre tipus. La revista no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors.

Impressió Rotocobri | Distribució Suscrippress | Dipòsit legal B-44772-2010 ISSN 1888-3850 | Time Out Digital ISSN 2462-3385 | Exemplar gratuït, prohibida la venda

Amb la col·laboració de la
Generalitat de Catalunya

Generalitat de Catalunya
Departament
de la Presidència

Difusió controlada per:

PPD

Veus del Primavera

Comencen els dies forts del Primavera Sound i, com sempre, la programació és inabastable. Perquè no us desorienteu entre la jungla de noms, us fem una tria amb tot el que no us podeu perdre, ja sigueu més de soul, de pop, de rap o de reggaeton. Som-hi!

Per **Borja Duñó**

01.

CHRISTINE AND
THE QUEENS

Llarga vida a la reina Chris!

“SOM FOLLABLES O no? Aquesta és la qüestió”. Chris, com es fa dir en el seu nou treball, parla de la reacció de la gent després de revelar la seva nova identitat el passat mes de setembre. Va perdre 16 caràcters del nom i va guanyar un so més funky, més directe. La primera cançó de *Chris* (2018) començava amb un crit de joia. I tot el que la gent volia saber era per què s’havia tallat els cabells? “Era com ‘no vols saber si primer vaig escriure la cançó?’, i la pregunta de la follabilitat després?”, diu. Pausa dramàtica. “O mai”.

La cantant i productora de Nantes, de 30 anys, és coneguda per fer música que et fa ballar, ja sigui una balada etèria o un inspirat hit de G-funk. La seva música és multilingüe, mescla l’anglès i el francès. Fins i tot hi ha algunes paraules en castellà, en aquest disc que enllaça històries de desig agit.

També és coneguda per reinventar-se. Primer com a Christine and the Queens: una representació de la seva autoacceptació en americana i sabates lluent. I ara com a Chris: més vigorosa, més *macho*. “En la meua vida amorosa em pregunto: què faria la Chris?”, diu. “Aniria a la porta i trucaria al timbre!”.

Aquestes transformacions no són personatges, sinó una manera de sentir-se empoderada. “Prefereixo ser complicada que sentir-me atrapada. Soc jo sense demanar perdó, una cosa que faig molt a la vida real”. Fa 10 anys, Héloïse Letissier es va convertir en Christine. La història sona com un conte de fades, però ella jura que és real. La van fer fora d’una escola de teatre per voler posar en escena una obra, cosa que només podien fer els homes del curs. “Tenia 20

“Soc jo sense demanar perdó, una cosa que faig molt a la vida real”

Moviment

No us quedeu només amb els discos de la Christine, perquè gran part del seu encant està en la dansa i el moviment. Us sacsejarà

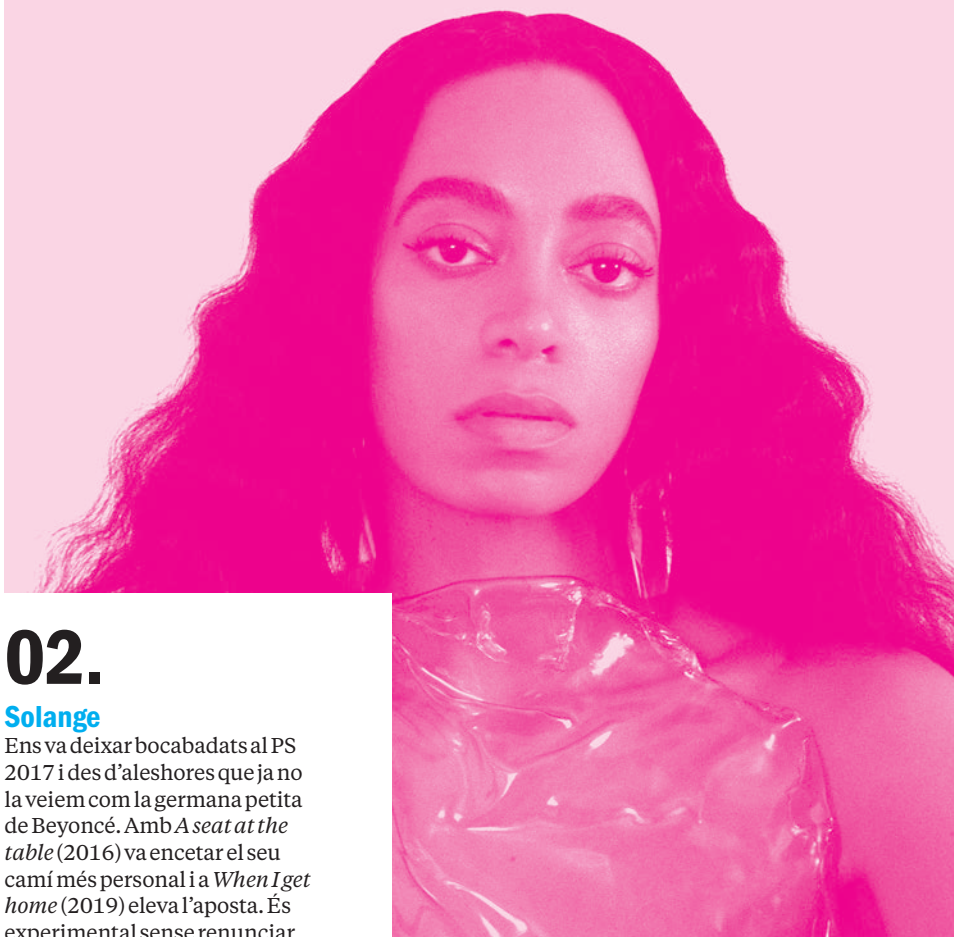
anys i no m’imaginava que pogués patir un masclisme tan clamorós”, explica. “Em sentia molt malament i vaig pensar: on em podria trobar còmoda?”. La resposta era a Londres, que ella sempre havia percebut com un “lloc segur” quan la visitava amb el seu pare. Va agafar un número de Time Out –un altre detall que sembla inventat però que és cert, paraula– i va seguir una recomanació que la va dur a veure el seu primer xou de drag queens, al Madame Jojo’s del Soho. “Estava feta pols, feia molt mala cara, semblava una noia perduda i aquelles drag queens em van dir: ‘Ei, estàs bé?’”. Com si fossin fades protectores, les drag queens van cuidar-la durant dues setmanes, ajudant-la a ser qui volia ser. Alguna cosa va fer clic. Va començar a escriure cançons com a Christine and the Queens.

Ha plogut molt des d’aleshores. *Chaleur humaine* va ser el debut més venut del Regne Unit el 2016. Va tocar a Glastonbury el primer dia després de la votació del Brexit, la van nominar als Brit Awards –fet insòlit per a una artista francesa– i la van convidar a escriure una cançó per a Rihanna. “Anava sobre enviar nus”, diu la Chris. Però la de Barbados la va rebutjar. “Crec que perquè era massa trista per a ella, ella és més ferotge”, explica. Qui realment l’admira és Elton John, que li envia emails animant-la. I Madonna la va fer sortir a l’escenari a París, el 2015, amb una coreografia en què el cul de la Chris era assotat per la seva ídola. “Va ser la millor experiència sexual que he tingut!” diu. “Ella és poderosa, jo tenia una

mica de vergonya però em va encantar, era com ‘gràcies, castiga’m més!’”.

L’escenari sempre ha estat important per la Chris, els seus xous són teatrals, amb coreografies que van més enllà que la majoria de rutines del pop. “Algú em va dir que la meua nova gira és com un muntatge rar de Broadway”, riu. És la mescla entre pop, teatre i dansa contemporània que es podrà veure al Primavera Sound. A França no saben quan aplaudir i quan no, però no és la primera vegada que s’ha sentit incompresa al seu país natal, on les revistes psicoanalitzaven el seu pentinat: “Deien si m’estava traient de sobre el meu desig de ser mare. Som al 2019. Estan bojos?”.

La Chris diu que rep cartes d’agraïment, sobretot de noies joves. “Em diuen: ‘Tu m’has donat l’audàcia per abraçar allò que no volia abraçar de la meua sexualitat’”, explica. “I llavors penses ‘guau, això és real’, ressona”. Però no vol ser una portaveu de la seva identitat. Per això és l’estrella de pop que necessitem ara mateix. Ella difumina les línies de la feminitat, crea un diàleg al voltant de la sexualitat i rebutja la categorització, però és més que això. És la seva energia. Al l’escenari salta, giravolta, sua i et treu de la teua zona de confort. Si l’aneu a veure us arrossegirà cap al seu espai segur amb una força incombustible. “Quan estic a l’escenari em sento matadora, ho necessito”, confessa. ■ Isabelle Aron
→ Escenari Primavera. Dj, 30, 21.10 h.

02.

Solange

Ens va deixar bocabadats al PS 2017 i des d'aleshores que ja no la veiem com la germana petita de Beyoncé. Amb *A seat at the table* (2016) va encetar el seu camí més personal i a *When I get home* (2019) eleva l'aposta. És experimental sense renunciar a la melodia, és orgànica i és electrònica, és sensual i elusiva. Mai resulta òbvia i les noves cançons estan plenes de plecs, de sorpreses. No sabem com serà el dispositiu visual i coreogràfic, però segur que estarà cuidat al detall. Relaxeu-vos i deixeu-vos acariciar.

→ Escenari Seat. Ds. 1, 23 h.

03.

Courtney Barnett

L'australiana Courtney Barnett és la prova que encara es pot fer molta feina amb una guitarra elèctrica si el que tens és talent per fer cançons. Recuperant aquell estil cru de l'indie dels 90 i amb només dos discos a l'esquena si exceptuem el que va fer a duo amb Kurt Vile, Barnett n'ha tingut prou per posar-se al capdavant de la cançó rock de la seva generació. *Tell me how you really feel* (2018) és la seva última incursió discogràfica i ens recorda tot allò que estimàvem de l'indie rock, quan només importava tenir bones cançons.

→ Escenari Pull&Bear. Dj. 30, 21.50 h.

04.

Rosalía

Que sigui de Sant Esteve Sesrovires no la fa menys cap de cartell. El camí que ha encetat Rosalía amb *El malquerer* (2018) és inèdit al nostre país i encara es fa difícil poder albirar els seus límits. Venia del flamenc heterogeni de *Los Angeles* (2017), sabíem que tenia *duende* i coneixíem la seva versió urbana per les col·laboracions amb C. Tangana, però el que ha fet amb *El Guincho* és estratosfèric. Va fer l'espectacle d'aquest disc al Sónar de l'any passat, ara en veurem la posada de llarg.

→ Escenari Pull&Bear. Ds. 1, 21.55 h.

05.

Rosa Pistola

Diu que el reggaeton és el nou punk i per això s'hi va tirar de cap. Va començar dissenyant roba, però s'ha bolcat en la música i ara és una abanderada del gènere que s'està menjant el món. Si amb J Balvin en tindrem la versió més *mainstream*, amb aquesta DJ i productora colombiana establerta a Mèxic en tastarem la versió més underground. Prepareu-vos escoltant *La línea del sexxx* (2018), on col·laboren La Gooney Chonga, El Habano i MC Buseta. *Perreo* contra els prejudicis.

→ Escenari El Punto by Adidas Originals.

Dv. 31, 3.45 h.

NO T'HO PERDIS!

Erykah Badu és una institució de l'R&B contemporani. El seu primer treball, *Baduizm*, tenia nom de religió i nosaltres en som creients.

→ Pull&Bear. Dj. 30, 00.30 h.

06.

ALDOUS HARDING

No passa res per dir-li kiwi!

El millor del PS 2019

MÉS CÒMODA A l'escenari que analitzant la seva música, la neozelandesa Hannah Harding —el seu nom real— acaba de publicar el seu tercer disc. *Designer* (2019) és una nova col·lecció de cançons de folk i de pop estranyament fràgils que desarmen per la seva senzillesa i sensibilitat a flor de pell.

Quina és la inspiració rere *Designer*?

Soc jo deixant que el disc sigui el que vol ser, sense oposar-m'hi: suposo que és una aproximació més oberta a les mateixes coses de sempre. És més lleuger i crec que mostra que no cal posar-se seriós per ser seriós.

Has tornat a treballar amb John Parish, conegut per la seva feina amb PJ Harvey. Com ha influït la teva música?

Quan escric música no penso en ell i no crec que ell vulgui que ho faci. Penso que ens tenim una confiança mútua. De vegades té raó ell, de vegades jo, i crec que treballem bé junts.

Algunes parts de la teva música recorden cantants de pop francès dels anys 60, com Jane Birkin o François Hardy. Hi estàs d'acord?

M'encanten, però no sé si hi ha una intencionalitat per part meua. No penso d'aquesta manera tan específica sobre la meua música.

És veritat que els teus últims clips han estat inspirats per Jodorowsky?

No. És cert que s'ha dit moltes vegades, i potser és per la paleta de colors. Simplement vaig tenir la idea de posar-me aquests barrets tan grossos, no puc dir per què, però em va semblar que funcionava.

Ets neozelandesa. T'ha influït el kiwi pop de grups com The Clean?

Vaig créixer sentint grups com The Clean i n'hi ha alguns que m'agraden, però no els conec prou per parlar-ne amb propietat.

És correcte dir 'kiwis' als neozelandesos? No és irrespectuós si us anomenem així?

No, que va! Això és el que som: ho pots dir així, no et preocupis!

→ Escenari Pitchfork. Dv. 31, 23.05 h.

NO T'HO PERDIS!

Qualsevol fan de Prince hauria de caure rendit al funk futurista i sofisticat de Janelle Monáe, que canta a un amor de ciència-ficció.

→ Escenari Pull&Bear. Dv. 31, 21.35 h.

07.

Yaeji

La vida de Kathy Yaeji Lee s'ha repartit entre Nova York, on va néixer, i Seül, d'on són els seus pares i on es va criar. Aquestes arrels mesclades es tradueixen perfectament en la seva música, house futurista i somiador amanit amb melodies cantades i rapejats en anglès i coreà. Amb un parell d'EP's i alguns singles a l'esquena, Yaeji promet submergir-nos en mons agradables pels quals fluir suaument avançada la matinada. No us perdeu la seva versió del *Passionfruit* de Drake, és mel de romer.

→ Escenari Lotus. Dj. 30, 2.25 h.

08.

Miley Cyrus

El concert de Cardi B al PS 2019 es va cancel·lar, però a canvi tindrem Miley Cyrus, rutilant estrella del pop més gamberro, que feia twerk anys abans que a Madonna se li acudís col·laborar amb Maluma. Després de gravar amb els Flaming Lips, ja res no ens pot sorprendre de la de Tennessee. Acaba de publicar un single de regust clàssic amb Mark Ronson, *Nothing breaks like a heart*, i tot apunta que està a punt de treure el seu setè disc, dos anys després de l'encara recent *Younger now* (2017).

→ Escenari Seat. Dv. 31, 23.10 h.

09.

Julia Holter

Quina meravella tornar-nos a trobar amb la música de Julia Holter. Perquè les bones cançons poden ser petites joies tancades en elles mateixes però també poden ser flors que despleguen els seus pètals com una mà que ens arrossega un món inesperat. És el cas de les que fa la californiana, a qui ja trobàvem a faltar des del meravellós *Have you in my wilderness* (2015). Ara, l'autora de *Feelyou* arriba amb *Aviary* (2018), una obra complexa, intensa, barroca, més fosca que les precedents però igualment magnètica. Prepareu-vos per viatjar.

→ Auditori Rockdelux. Dv. 31, 19.20 h.

NO T'HO PERDIS!

Amb un groove invencible, hits instantanis del calibre de Juice i un carisma desbordant, Lizzo promet grans dosis de felicitat.

→ Escenari Lotus. Ds. 1, 22.35 h.

10.

KATE TEMPEST

Amor en temps difícils

La poeta, dramaturga i rapera de Londres arriba al Primavera Sound una mica abans que surti el seu nou disc, 'The book of traps and lessons', produït pel llegendari Rick Rubin

Rick Rubin, que ha produït discos essencials de la història del rap i gravat artistes com Johnny Cash, produeix el teu nou disc. Com ha estat això?

Em va trucar fa uns cinc anys, després de veure'm recitar un poema en un programa de televisió. Em va dir que volia fer un disc però jo estava massa enfeïnada, de manera que hem treballat molt a poc a poc. Ell buscava una cosa molt específica i no ens podia dir què era, només què no era. El Dan [Carey, productor habitual de Tempest] i jo li enviàvem *demos* i ens les anava rebutjant.

També va refusar el que va acabar sent el teu segon disc, *Let them eat chaos* (2016)!

Li vam enviar el que estàvem fent per a *Let them eat chaos* i no era prou bo per a ell, però nosaltres estàvem tan emocionats que el vam treure de totes maneres. Ell buscava alguna cosa més directa, més íntima, més oberta, i jo no estava preparada per donar-l'hi. Això d'ara és un nou començament.

El disc no és tan narratiu com *Let them eat chaos*, però també es pot llegir com un sol poema, oi?

Sí, està pensat per ser llegit i escoltat així, però m'he resistit a la temptació d'usar la narrativa com una manera de protegir-me. La idea del Rick era que m'alliberés de tot i que anés directe a l'essència. No explica una història però penso que ha estat bo deixar que tot respirés.

Hi escrius en primera persona, cosa que no acostumaves a fer.

Sempre he escrit poemes en primera persona, però no els havia inclòs als dos discos anteriors i al Rick li entusiasma aquest punt de vista. De vegades

El millor del PS 2019

necessites que algú et doni permís per fer allò que vols, però que et costa molt fer.

No és el disc de rap que podríem esperar, de vegades s'assembla als recitats que fa Nick Cave.

Uau! Sí, això és el que el Rick buscava tant, per això hem trigat cinc anys a fer aquest puto àlbum! Per ell, quan recitem poemes amb un *beat* la lletra està al servei de la música i l'orella no l'escolta de la mateixa manera. Has d'estar entrenat en el llenguatge hip-hop per entendre'n la complexitat. Però el Rick volia alliberar-me d'aquests convencionalismes.

És un disc sobre amor en temps difícils?

Sí, tots els meus discos van sobre com estimar (com dimonis ho fem?), però aquest disc és més revelador. *I trap you* és sobre un amor obsessiu, insà, però *Firesmoke* va de ser capaç de participar més plenament en la realitat i estimar altres persones.

“No puc pensar en cap cançó pessimista, perquè és una puta cançó, saps? És una cosa bonica!”

Però el retrat que fas del món que envolta aquest amor és força pessimista.

Sí, però en el moment en què crees una música o un poema, fins i tot des d'un lloc desesperat, des dels moments més foscos, es transforma en una cosa positiva, perquè la creació és un acte d'amor. El fet que aquestes cançons hagin estat escrites i gravades es transforma en un fet positiu. No puc pensar en cap cançó que sigui pessimista, perquè és una puta cançó, saps? És una cosa bonica! ■

→ Escenari Ray-Ban. Dv. 31, 00.55 h.

Coses per fer

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/que-fer

No t'avorriràs si mires
timeout.cat/juny

Una habitació amb vistes

No cal allotjar-se als hotels per gaudir-ne: aquí teniu unes quantes activitats de cinc estrelles!
L'Erica Aspas vol una habitació doble

ELS HOTELS SÓN com càpsules d'una altra realitat on tot passa a un altre ritme. Des de ja fa un temps no són només cases temporals per a turistes, també llancen l'ham als barcelonins i barcelonines amb propostes gastronòmiques i programacions culturals.

Una setmana al cel

La Setmana de les Terrasses d'Hotel ens permet descobrir molts hotels que omplen la ciutat –enguany hi participen 65 hotels– a través de prop de 200 activitats gratuïtes. Se celebra del 7 al 16 de juny i hi trobareu clàssics com la natació sincronitzada a la piscina de l'hotel Ohla; els maridatges de formatges i vins a l'Alexandra Barcelona Hotel, Curio Collection by Hilton; vermouths en diferents versions, *showcooking*s i sessions de jazz, blues, rumba i flamenc. Però enguany també hi teniu novetats simpàtiques, com la fira

de pesca d'ànecs de goma al The One. És una activitat per als nens, però cap adult es pot resistir a treure la canya!

Al l'hotel Eurostars Grand Marina s'han inspirat en *Les mil i una nits* per organitzar una degustació de tes, una classe magistral de dansa del ventre i una sessió de tatuatges de henna. Si enyoreu David Bowie, a l'Hotel Villa Emilia li faran un homenatge; i des de l'Sky Bar del Grand Hotel Central –reserva prèvia– admirareu un secret molt ben guardat de Barcelona, un mural esgrafiats dels anys 20 que va manar fer Francesc Cambó. A més de veure l'il·luminat, diversos il·lustradors en faran dibuixos en directe.

→ Del dv. 7 al dg. 16 de juny. mesqhotels.cat

Mariners d'aigua dolça

Voleu sortir a navegar per Barcelona igual que la *beautiful people* i sentir-vos poderosos

El 'W Catamarà' salpa tots els divendres d'estiu

com Posidó? Aquest estiu l'Hotel W treu al mar el *W Catamarà*, tant per als seus hostes com per a tots els barcelonins. Té capacitat per a 80 persones i la sortida inclou tres consumicions i música house i electrònica chill-out que punxaran els DJs residents de l'hotel.

→ Hotel W. M: Barceloneta. Dv. de juliol i agost, de 17 a 19 h. 80 €. w-happenings.premiumguest.com

Promoció cultural

Més enllà de la seva qualitat com a hotel, l'OD de Barcelona sorprèn per tenir dues varietats

The Parrots

pròpies de cervesa. A més, pensa en el públic local amb propostes gastronòmiques i culturals com l'OD Live on Tour, una gira de pretemporada, al maig i juny, als hotels de Barcelona, Eivissa i Mallorca. A casa, el dijous 13 teniu el concert de The Parrots. Una festassa assegurada que els fans de Paquita Salas agrairan el doble!

→ Hotel OD. M: Passeig de Gràcia. Dj. 13 de juny, 20.30 h. 12 € amb consumició.

Com fa 100 anys

El Palace Barcelona celebrarà el seu centenari cap a finals d'any, però ja podem experimentar com

era l'oci al segle passat. Els dijous organitzen les Nits 19. Des de les 19.19 a les 20.19 hores, quan demaneu el còctel del centenari –que va canviant cada setmana– us en regalaran un altre que fareu amb les indicacions dels coctelers. A més, el dijous 13 de juny i dins de la Setmana de les Terrasses d'Hotel pujareu al Jardí Diana per una entrada clandestina i, un cop a dalt, viatjareu als feliços anys 20 amb

un concert de swing. ■

→ Palace Barcelona.

M: Passeig de Gràcia.

Tots els dijous.

VISITA NOCTURNA + MÚSICA EN VÍU

NITS MÀGIQUES CASA BATLLÓ

DEL 3 DE JUNY AL 3 DE NOVEMBRE. 20h.

ETS RESIDENT A CATALUNYA?*

DES DE ~~39~~ €

DES DE 19 €

*Promoció vàlida per al producte "Nits Màgiques" del 3 de Juny al 3 de Novembre de 2019, només aplicable a residents a Catalunya i amb entrades diàries limitades.

VINE AL MACBA
ELS DISSABTES A
LA TARDA GRATIS,
GRÀCIES A UNIQLO

Cada dissabte, entre 16 i 20 h, visita totes les exposicions amb els artistes i comissaris; i l'últim dissabte de cada mes, deixa't sorprendre amb les propostes destacades.

Gaudeix de l'art contemporani gratuïtament gràcies a Uniqlo.

Consulta el programa a **macba.cat**

#dissabtesMACBA

Plaça dels Àngels, 1
08001 Barcelona
macba.cat

CAP DE SETMANA IDEAL

Divendres

'Tocando al frente'

El setembre del 2017 en Llorenç González va fer un viatge a l'Argentina que va ser revelador. Amb aquest monòleg que ara programa Terrats en Cultura comparteix amb tothom els seus sentiments, inquietuds i situacions que va viure en aquest periple.

→ Eixample. El lloc exacte el sabreu al comprar l'entrada. Dv. 31, 20 h. 15-18 €.

FESTIVAL

Rock & Grill

Una combinació de barbacoa, cervesa i tributs a AC/DC, Nirvana, Motörhead i els Ramones. I concurs d'*airguitar*!

→ Poble Espanyol.

M: Espanya. Del dv. 31 de maig al dg. 2 de juny. 6-10 €.

FESTA

Fira Modernista

Coincideix amb la Festa Major de la Dreta de l'Eixample, està dedicada a Jujol i hi trobareu tallers, rutes i cotxes d'època.

→ Girona-Diagonal.

M: Verdaguer. Dv. i ds., d'11 a 21 h. Dg., d'11 a 14 h. Gratis.

FESTA

La Nit del Mono

Música, foc, balls tradicionals i el bestiar de Badalona protagonitzen aquesta cercavila nocturna.

→ Plaça de la Plana.

M: Badalona-Pompeu Fabra. Dv. 31, 21.30 h. Gratis.

Tens moltes més idees a timeout.cat/cap-de-setmana

Dissabte

MÚSICA

Nit de l'Havanera

Com si fóssim a Calella, les Fonts de Montjuïc s'ompliran d'olor de mar, de rom cremat i havaneres amb les actuacions del Grup Folk Montjuïc, Port Bo i els Pescadors de l'Escala.
→ Font Màgica. M: Espanya.
Ds. 1, 20.30 h. Gratis.

MERCAT

Palo Market Fest

El mercat s'anticipa al'estiu. A més de trobar-hi peces úniques per combatre la calor, hi teniu música en directe i una selecció de la millor gastronomia.
→ Palo Alto. M: Poblenou. Ds. 1 i dg, 2, d'11 a 21 h. 4,50 €.

MARIA DIAS

Benvinguts a pàges

Pagesos i pageses de tot Catalunya obren les portes dels seus horts i explotacions. A Barcelona, es podrà visitar la Confraria de Pescadors i l'explotació Cap a Mar.

→ Confraria de Pescadors. M: Barceloneta. Ds. 1, de 10 a 14 i de 16 a 19 h. Dg. 2, de 10 a 14 h. Gratis.

Diumenge

Primavera al Raval

Fi de festa del Primavera Sound amb Cupido, Christina Rosenvinge i Filthy Friends.

→ CCCB. M: Universitat. Dg. 2, 12 h. Gratis.

CINEMA

'The Damned United'

L'Offside Fest projecta aquest documental sobre la rivalitat entre els entrenadors Brian Clough i Don Revie.
→ Filmoteca. M: Liceu. Dg. 2, 19.30 h. 4 €.

ESPORT

Cursa Popular per la Integració

Escull entre el circuit familiar de 5 km o el pro de 10 i participa en aquesta cursa solidària on tothom hi té cabuda.

→ La Maquinista. M: Torras i Bages. Dg. 2, 9 h. 2 €.

LUC BOHÉZ

Un viatge al cor de l'art flamenc

Flandes ret homenatge a Pieter Bruegel el Vell amb mesos i mesos d'art

SI SOU AMANTS del Renaixement, ara teniu l'oportunitat ideal per conèixer de prop les pintures d'un dels mestres flamencs per excel·lència. Aquest any és el 450è aniversari de la mort del renaixentista Bruegel i és per això que, durant tot l'any, diverses ciutats de Flandes organitzen un munt d'exposicions, rutes i altres activitats per retre-li homenatge. De fet, aquest s'emmarca en un període de tres anys que Flandes dedica a tres dels seus artistes més cèlebres. L'any passat el protagonista va ser Rubens, i l'any que ve serà el torn de Van Eyck. Les obres d'aquests mestres es poden veure en museus de tot el món, però Flandes és la terra on tots tres pintors van viure i inspirar-se, i és per això que esdevé el lloc ideal per viure una experiència artística, patrimonial i cultural completa.

Obres, rutes i molt més

D'entre les activitats que s'hi faran, trobareu una experiència tan real com

virtual per submergir-vos en els detalls dels quadres de Bruegel als Museus Reials de Belles Arts de Bèlgica, o un passeig per Brussel·les, la seva ciutat natal. I si decidiu anar-hi amb nens, Tourist Forum ha preparat un viatge especial per a famílies!

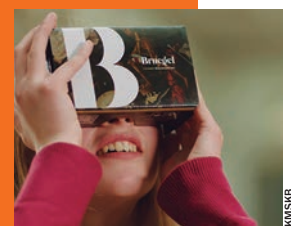
DE QUÈ VA...

Flandes dedica un munt d'exposicions i rutes a un dels seus pintors més destacats: Pieter Bruegel el Vell.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè les activitats són irrepetibles!

→ maestrosflamencos.com | visitflanders.com

KMSKB

PARLEM AMB...

Vicente Guallart

VA FUNDAR L'INSTITUT d'Arquitectura Avançada de Catalunya (IAAC) i va ser arquitecte en cap de l'Ajuntament de Barcelona entre el 2011 i el 2015. Ara dirigeix el Master in Advanced Ecological Buildings a Valldaura Labs, un centre de recerca on investiguen al voltant de la producció d'energia, aliments i objectes sostenibles. A les jornades Fixing the future parlarà de la necessitat de reinventar-nos en una xerrada que es diu *Ciutats per als humans i la natura*, al costat de Carolyn Steel, arquitecta i autora del llibre *Hungry city. How food shapes our lives*.

Com són les ciutats actuals i com és una ciutat 'per als humans i la natura'?

Les ciutats on vivim són conseqüència de la revolució industrial i l'economia del petroli. Tot això està destruint el planeta i per tant hem de reinventar què vol dir 'economia' i què vol dir 'ciutat'. La nova economia ha d'estar basada en sistemes biològics, en el coneixement que ve dels boscos. Hem de reinventar les ciutats a partir de sistemes ecològics i hem de repensar què són els edificis i com funcionen.

Què hauria de ser un edifici?

Algú va dir que els edificis són màquines d'habitar. Consumeixen energia i aigua, i produeixen residus. Els de nova

generació haurien d'utilitzar principalment la fusta i ser autosuficients: que generin tota l'energia que necessitin per funcionar, que reciclin les seves aigües grises i també que produeixin plantes i aliments. Organismes, i no pas màquines. Un edifici ha de ser com un arbre.

En quins projectes esteu treballant a Valldaura Labs?

Vam decidir que, més que parlar del futur, l'havíem de construir i experimentar amb ell, i vam trobar aquest lloc al mig del Parc de Collserola [un monestir construït l'any 1150 per una comunitat de monjos de Tolosa], on podem experimentar amb el cicle de la matèria. És un lloc on pots practicar l'economia circular d'una manera molt directa. Col·laborem amb el MIT (Massachusetts Institute of Technology)

i tenim l'objectiu de ser autosuficients –energèticament, en alimentació i producció de materials– d'aquí a deu anys. El món digital ens ha de permetre ser més 'naturals', no més 'robots'. ■ Maria Junyent

“Els edificis han de ser organismes, i no pas màquines”

Vicente Guallart participarà a Fixing the future 2019 el dv. 7 de juny al CCCB. Entrades a events.atlasofthefuture.org

Coneix els genis que estan canviant el món

Alex Atala

El Ferran Adrià de Llatinoamèrica que està revolucionant el món de la gastronomia.

Easkey Britton

Científica i campiona de surf que millora el món amb iniciatives que connecten la gent i el mar.

Bee Wilson

L'escriptora de nutrició més influent del Regne Unit està transformant l'educació alimentària.

Ismaël Essome

Es venen 1 milió d'ampolles de plàstic cada minut al món i ell les recicla per fer ecobarques.

Agricultura i menjar

Jock Zonfrillo
Maria Solivellas
Abby Rose
Toni Massanés
Ricard Martín

Biodiversitat i oceans

Lin Li
Júlia Alcaraz
Farah Obaidullah
Manel Gazo
Rebecca Hubbard

El futur de les ciutats

Vicente Guallart
Carolyn Steel
Geoff Mulgan
Natalia Fishman
Agamemnon Otero

Emergència climàtica

John Elkington
Carlota Pi
Fridays for Future BCN
Narciso Berberana
Maria Salamero
i fins a més de 40 ponents

Atlas of the Future & **holaluz** organitzen:

som*

Fixing the future

7 i 8 de juny de 2019 al CCCB

Entrades:

events.atlasofthefuture.org

Traducció simultània anglès-català

Patrocinador principal

Mitjans de comunicació col·laboradors

Col·laboradors de contingut

Amb nens

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/nens

La família us necessita!

'PETER PAN', 'BLANCANEU', En Patufet, Els tres porquets, La caputxeta vermella... Aquests contes clàssics i molts altres més han desaparegut de les biblioteques de tot Catalunya. Què ha passat? Els han tret en préstec tots alhora? És força improbable. Els han agafat per netejar les prestatgeries? I els altres llibres, per què segueixen al seu lloc? Mare meva, quin munt d'incògnites! I, a sobre, s'han trobat notes signades pel Senyor de les Ombres on diu que encara desapareixeran molts més llibres. Sembla que només la família del Super3 pot resoldre el

misteri, però necessiten la vostra ajuda.

Per això us convoquen el divendres 31 de maig a la biblioteca pública que tingueu més a prop per participar en la Supernit a les Biblioteques. El malèfic Senyor de les Ombres ha

fet sortir els personatges dolents dels contes i la nit del 31 els pensa alliberar perquè envaeixin el món.

Per ajudar la Nenúfar, la Matoll i la resta de la família, primer us heu de posar unes orelles èlfiques com les d'elles – a la web del club Super3 us expliquen com

DE QUÈ VA...

Activitat per fomentar la lectura que organitza el club Super3.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per evitar que els malvats guanyin!

→ Biblioteques de tot Catalunya. Dv. 31, de 20 a 21 h. Gràtis amb inscripció.
biblioteques.gencat.cat/supernit

EL TOP 3

Bestioles al cinema

Retorn al món perdut

→ Tibidabo. Ds. 1 i dg. 2, 11 h. Inclou amb l'entrada al Parc d'Atraccions. Poques vegades es parla de la programació d'activitats del Tibidabo. L'adrenalina de les atraccions capta totes les mirades, però els petits gaudiran de valent amb aquesta pel·lícula en 4D. Una aventura protagonitzada per en Bob i un acompanyant amb el qual no comptava: un dinosaure! Per salvar la vida haurà d'enfrontar-se a les seves pors i arribar a una illa plena, també, de dinosaures aterridors!

El secret del llibre de Kells

→ CaixaForum. M: Espanya. Ds. 1, 17.30 h. 4 €. A partir de 8 anys.

Aquest va ser el primer film de l'estudi irlandès Cartoon Saloon: un conte on no poden faltar la mitologia i les criatures del bosc famoses de la cultura irlandesa, vikings temuts, un llibre màgic inacabat i una aventura.

Buscant la Dory

→ Filmoteca. M: Liceu. Ds. 1 i dg. 2, 17 h. 2 €. A partir de 4 anys.

La setmana anterior vam poder veure a la Filmoteca *Buscant en Nemo* i ara, què toca? *Buscant la Dory*! Disney va veure el filó a aquests peixets, i ens encanta. Acompanyeu l'oblidada i adorable Dory en l'aventura de trobar els seus pares.

Cinema

Coordina Josep Lambies
timeout.cat/cine

El més nou de la cartellera
timeout.cat/estrenes-cine

El pare de Laura Palmer

Parlem amb Ray Wise, mític actor de 'Twin Peaks', estrella del terror. Per Josep Lambies

RAY WISE DIU que mai no té malsons, que dorm amb placidesa. Tot i així, hi ha alguna cosa intranquil·la en els seus ulls, com un rastre diabòlic. "Crec que la meua cara és propensa als personatges maliciosos, pertorbats, amb vicis", m'explica, per telèfon. A partir d'aquest divendres el podreu veure en cinemes a *The chain*, un thriller paranoic, dirigit per l'espanyol David Martín-Porras, on fa d'un vell dement i agressiu amb elegància aristocràtica. "M'agrada veure pel·lícules de terror, notar els calfreds a l'esquena. Em fan

sentir molt viu. I per això també m'agrada fer passar por als espectadors".

Tots el recordem fent de Leland Palmer a *Twin Peaks*, plorant el cadàver de la seva filla, que un matí va aparèixer surant a l'aigua embolicat en plàstic, amb la pell blava i les pestanyes gelades. "L'època de *Twin Peaks* va ser la millor de la meua vida. Al principi pensava en Leland Palmer com un pare en dol, a qui la pena obliga a actuar d'una manera cada cop més i més estranya, incomprendible –recorda–. El món que descriu David Lynch és inquietant, perquè a primera vista tot sembla molt normal i quotidià, però sota la superfície hi ha un univers podrit".

Parla sense pressa. De tant en tant riu, amb gravetat. "*Twin Peaks* va ser una experiència de risc per tots. Ni jo ni ningú no sabíem com evolucionaria aquella història. Cada setmana rebíem els guions, era com la

vida real, que tu t'aixeques un matí i no tens ni idea de què et passarà, però de vegades el que llegíem era traumàtic. El dia en què vaig descobrir qui era realment Leland Palmer vaig tenir un xoc. Em va caldre una llarga conversa amb David Lynch per poder-ho assumir, però és dels cops que més m'ha costat encaixar".

Ray Wise aporta a *The chain* l'aura d'un mite

del gènere, que s'intensifica amb la presència d'Adrienne Barbeau, estrella de pel·lícules de John Carpenter com *La boira*. "Haviem treballat junts a *El monstre del pantà* i jo em vaig enamorar d'ella com un boig, però en silenci. Ella estava casada amb en Carpenter i jo no hi tenia res a fer –confessa–. Va ser un rodatge exigent, en una zona pantanosa de Carolina del Sud, on hi havia caimans, serps d'aigua i mosquits carnívors i

feia molta calor". Retrobar-se amb ella, diu, "ha estat molt dolç". ■

"Crec que tinc una cara propensa als personatges viciosos"

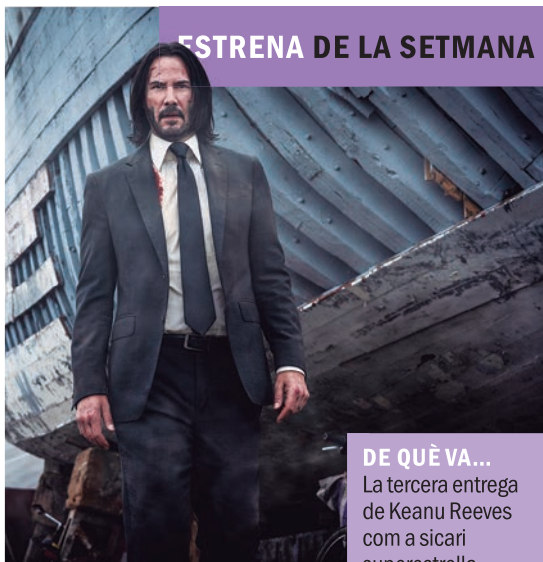
John Wick 3: Parabellum

PARABELLUM: PREPARA'T

per a la guerra. Qualsevol amb mig curs de llatí us explicarà el subtítol. Tot i que no cal: en aquestes glorioses ximpleries de *kungfu* i metrallera (*gungfu*?) la guerra ja hi és i dura tota la pel·li. Potser altres prefereixen Keanu Reeves quan parla; per mi és més efectiu quan es mou. L'ombrívol assassí John Wick ha esdevingut la marca de la casa, i ha depurat *Speed* i *Matrix* en una mena de John Woo refinat.

Sicaris de la màfia van matar el seu pitbull a la primera (i fa temps que crien malves, esclar). I tot i que la nova aventura té els ganxos habituals –Ian McShane com a propietari d'hotelet perepinyetes, Halle Berry com a mestressa de gossos que et mossegueu l'entrecoix...– cap és rival per a l'atracció principal. Som aquí per les rigoroses i coherents baralles, responsabilitat del director Chad Stahelski (doble i coreògraf de Reeves de tota la vida). *Parabellum* agafa l'estilàs d'acció trencamiralls del segon film i l'accelera, amb un nivell de massacre de tres rombes

ESTRENA DE LA SETMANA

DE QUÈ VA...

La tercera entrega de Keanu Reeves com a sicari superestrella.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per massacres tan extremes i tan ben fetes que no te les creus.

→ Dir. Chad Stahelski (Estats Units, 2019). 130 min.

delirant. El pont de Manhattan és el lloc perfecte per a un duel a espasa sobre motocicleta. Posa Wick sobre un cavall i és més amenaçador que John Wayne en un dia rondinaire. En una batalla, tiren tants ganivets que fan servir un cadàver de coixinet de sastre. Som en l'edat daurada... d'alguna cosa. Sisplau, no m'ho feu dir. ■ *Joshua Rothkopf*

The chain

DE QUÈ VA...

Un thriller psicològic sobre un home que entra en una cadena de suïcidis assistits.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per veure Ray Wise, com un fantasma terrorífic, entre els llençols d'una sala d'operacions.

→ Dir. David Martín-Porras (Espanya i EUA, 2019). 101 min.

EL REGNE DE la paranoia és un territori difícil de recrear, i més encara per a un cineasta jove, amb poca experiència i massa referents al cap. D'una banda existeix l'ansia d'imitar els mestres, de superar el que va fer Cronenberg a *Spider*, i de l'altra el perill de voler ser més llest que ningú, intentant jugar amb les expectatives de l'espectador sense sortir-te'n. Tot això se li pot retreure a *The chain*.

John Patrick Amedori fa d'un cirurgià diagnosticat d'una malaltia neurològica que decideix entrar en una cadena de suïcidis assistits: ell ha d'ajudar algú a morir i, després, algú l'ajudarà a morir a ell. Un cop hi entra ja no

hi ha escapatòria. Una sèrie de visions fantasmals es combinen amb l'angoixa de saber que el seu assassí pot amagar-se darrere de qualsevol arbust.

Així es crea l'atmosfera d'un thriller psicològic que en alguns moments aconsegueix atrapar-te, tot i que no deixa de resultar previsible en forma i fons. Tanmateix, hi ha un reguitzell d'imatges vibrants que fan descàrrega elèctrica, com el cadàver de Neus Asensi rodolant pel terra d'una habitació d'hotel amb mitja cara recremada i les venes obertes o Ray Wise apareixent com un fantasma entre els llençols verds d'un quiròfan, rient. ■ *J.L.*

ENS

AGRADA

El millor de la cartellera

LOS HERMANOS SISTERS

Mai no havíem vist un western en què els *cowboys* mengessin torrades amb melmelada i beguessin te calent. John Wayne no s'ho hauria pensat mai, que tanta comoditat fos possible.

UN HOMBRE FIEL

La segona pel·lícula de Louis Garrel com a director sembla un viatge al cor del cinema de Truffaut, amb escenes divertides i d'altres plenes de crueltat.

BLAZE

Ethan Hawke, l'actor preferit de Richard Linklater, es posa rere les càmeres per explicar la història de Blaze Foley, una llegenda del folk texà.

SOMBRA

El cineasta xinès Zhang Yimou, autor de *La casa de les dagues voladores*, broda una seqüència bèl·lica de paraigües afilats i rius de sang que passarà a la història del wuxia.

Rocketman

DE QUÈ VA...

De la vida i obra d'Elton John feta musical.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè té escenes delirants que tallen l'alè.

→ Dir. Dexter Fletcher (Regne Unit, 2019). 121 min.

AGAFANT ELS MOMENTS àlgids d'un musical de la Metro-Goldwyn-Mayer i emparellant-los amb els moments baixos d'un drama sobre addiccions, *Rocketman* és una turbofantasia rock sobre els 40 primers anys de vida d'Elton John, interpretat per Taron Egerton. La dirigeix Dexter Fletcher, també involucrat a *Bohemian rhapsody*, però qualsevol sospita de semblança desapareix aviat, amb coreografies vibrants interpretades amb imaginació i amb instants de cinema al·lucinants. El relat no ensucra ni es recrea en els clixés de les drogues ni de la sexualitat i, en definitiva, té molts més encerts que errors. ■ Phil de Semlyen

La ceniza es el blanco más...

DE QUÈ VA...

Una història d'amor als baixos fons de Datong.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Pel retrat d'un país que abraça el capitalisme.

→ Dir. Jia Zhangke (Xina, 2018). 136 min.

QIAO I BIN són una parella dels baixos fons xinesos. Ella li salva la pell i acaba a la presó i en sortir-ne, anys més tard, farà el possible per trobar-lo. Signes del zodíac i amor dins de la comunitat *jianghu*. *La ceniza es el blanco más puro* combina realitat i ficció en un viatge a la Xina que entrellaça temporalitats i espais. Jia Zhangke es fixa en les lluites contra el destí, les imposicions del sistema i el desig d'escapar i presenta una visió de la màfia estil Hong Kong; és un film de gènere on també s'intueix la inclinació del director per la ciència-ficció. Un exercici impecable sobre com el cor i la rancúnia serveixen de poc per enfrontar-se a la resta. ■ Gildas Madelénat

La corresponsal

DE QUÈ VA...

Una corresponsal de guerra bregada viatja a Síria.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Sentireu les bales xiular a prop.

→ Dir. Matthew Heineman (EUA, 2018). 110 min.

BASADA EN LA vida real de la corresponsal de guerra Marie Colvin, *La corresponsal* és el tipus de pel·lícula dissenyada per a Meryl Streep, de fórmula gastada però sumptuosa. Amb un gir hàbil des dels seus documentals de guerra, el director Matthew Heineman proporciona realisme als primers minuts. La Colvin de Rosamund Pike és una creació amb molta entitat, i la pel·lícula s'entreté amb detalls sucosos, però llàstima que després no tingui una forma més consistent. Això sí, acaba com cal, amb les passions d'una entregada a la causa escrutades i commemorades. ■ Joshua Rothkopf

UNA SINFONIA DE LA CIUDAD SUBTERRÁNEA

Idfa FESTIVAL DE SEVILLA

Cambiará tus viajes en metro para siempre CINEMANIA

Más que una película, una experiencia THE HOLLYWOOD REPORTER

LA CIUDAD OCULTA

una película de VÍCTOR MORENO

f @laciudadoculta @laciudadoculta_ @laciudadoculta #LaCiudadOculta

CINEMES GIRONA

Pase diario a partir del 31 de mayo (consultar cartelera)
5 de junio 20:15h. Con la presencia del director

ZUMZEIG

31 de mayo 22:00h.
4 de junio 21:30h.
12 de junio 19:00h.
15 de junio 19:00h. Con la presencia del director

EL VIAJE FILMS PRESENTA UNA PELÍCULA DE VÍCTOR MORENO coproducción: RINOCERONTE FILMS, KINO PRAVDA SL, POMME HURLANTE FILMS, DIRK MANTHEY FILMS producción ejecutiva: JOSÉ A. ALAYÓN, MARINA ALBERTI, NAYRA SANZ FUENTES, DIRK MATHEY, EVA CHILLÓN, VÍCTOR MORENO guión: RODRIGO RODRÍGUEZ, NAYRA SANZ FUENTES Y VÍCTOR MORENO fotografía: JOSÉ A. ALAYÓN sonido: SERGIO FERNÁNDEZ BORRÁS, JANS GROSSMAN música: JUAN CARLOS BLANCAZ, ASHUS TITCHENS montaje: VÍCTOR MORENO, SAMUEL M. DELGADO jefa de producción: CARMEN BELLAS coproducción internacional: JAMIE WEISS, JOSÉ MIGUEL VÍÑA

eltviejatims KINO PRAVDA POMME HURLANTE FILMS RINOCERONTE FILMS NDR chellog má y ies

cinema 4+ 5+ 6+ 7+ 8+ 9+ 10+ 11+ 12+ 13+ 14+ 15+ 16+ 17+ 18+ 19+ 20+ 21+ 22+ 23+ 24+ 25+ 26+ 27+ 28+ 29+ 30+ 31+ 32+ 33+ 34+ 35+ 36+ 37+ 38+ 39+ 40+ 41+ 42+ 43+ 44+ 45+ 46+ 47+ 48+ 49+ 50+ 51+ 52+ 53+ 54+ 55+ 56+ 57+ 58+ 59+ 60+ 61+ 62+ 63+ 64+ 65+ 66+ 67+ 68+ 69+ 70+ 71+ 72+ 73+ 74+ 75+ 76+ 77+ 78+ 79+ 80+ 81+ 82+ 83+ 84+ 85+ 86+ 87+ 88+ 89+ 90+ 91+ 92+ 93+ 94+ 95+ 96+ 97+ 98+ 99+ 100+

Teatre i dansa

Coordina Andreu Gomila
timeout.cat/teatre

A partir de l'insult d'un nen

La dramaturga Denise Duncan obre debat al Tantarantana amb la imprescindible 'Negrata de merda'. Andreu Gomila hi parla

"EM SENTO CATALANA però el món no accepta que ho sigui". Qui diu això és Denise Duncan, dramaturga racialitzada, autora d'una obra, *Negrata de merda*, que arriba a la cartellera de Barcelona per fer esclatar molts prejudicis, molt bonisme, molt postureig. Perquè els seus personatges, tots blancs, són, en el fons, racistes estructurals. "No són racistes en ells mateixos, però sí fills d'una estructura racista, masclista i xenòfoba", diu.

La Laura, el Joan, el Poli i l'Andrea discutiran, a l'estil *Un déu salvatge* de Yasmina Reza, sobre si el que han fet els seus fills és una cosa de nens a la qual no cal donar-li importància. Es diran coses molt gruixudes a partir de

l'insult –el del títol de l'obra– que li ha etzibat la filla de la Laura i el Joan al fill del Poli i l'Andrea, un nen negre adoptat. El mateix insult que, amb l'obra ja escrita i a la segona setmana d'assajos, li va disparar un nen de 4 anys a la mateixa Duncan. La mare, com

"No són racistes sinó fills d'una estructura racista, masclista i xenòfoba"

els pares de l'Anna a la peça, li va assegurar que el nen no sabia què deia. "Si m'hagués dit *gorda* de merda, ningú no hagués afirmat que el nen no sabia què deia".

Duncan ha viscut en carn pròpia moltes situacions desagradables, algunes de les quals apareixen a l'obra que s'estrena al Tantarantana. I d'uns anys ençà ha decidit deixar de mirar a una altra banda. Ella, filla d'un pare negre i d'una mare blanca, ha intentat "formar part de la *blanquitud*" durant molt de temps, fins que es va adonar que mai no seria "catalana i blanca". I ha assumit la responsabilitat de parlar, des del teatre, de tot el que ha viscut com a negra. L'han insultat, li han demanat

d'on era. Per això des de fa uns mesos, per exemple, és integrant del col·lectiu Tinta Negra, que busca visibilitzar els artistes racialitzats.

Negrata de merda és un punt d'entrada 'lleuger' a un nou camí en la trajectòria de Duncan. La propera peça, amb un càsting d'interpres negres, promet ser més dura, més directa. "Ara vull tractar el públic potencial amb cura, que escolti i reflexioni", remarca. Per això els seus actors són blancs. I si al principi tenim clar que els pares de l'Anna són els racistes de l'obra, ja que es neguen a assumir que la seva filla ha insultat el Nick, al final no tindrem del tot clar que l'Andrea i el Poli siguin innocents.

MARIA DIAS

OBRA DE LA SETMANA

La partida d'escacs

ELS APARADORS NADALENCES dels grans magatzems Bloomingdale de Nova York. Finestres de l'excés sense fre. Així rep l'espectador la proposta teatral que Iván Morales fa de *Novel·la d'escacs*, la novel·la curta de Stefan Zweig escrita en el seu exili brasiler. Relat de cicatrius emocionals i obsessions –amb Freud, tan proper a l'autor austríac, molt present– transformat en un desconcertant espectacle en què tot hi té cabuda: del teatre de varietats al drama psicològic. La intimitat que Zweig elabora amb les veus destacades del Narrador i el Sr. B és reemplaçada per l'impacte epidèrmic dels sentits. Efectes de sons, de llums. Canvis i estímuls.

Molt joc escènic i un Jordi Bosch multiplicat que assumeix tots els personatges, alguns irreconeixibles com el magnat McConnor, reduït a caricatura de vodevil, despulat de la seva violència de classe. Estressant i aleatori exercici de tots els registres interpretatius que aquest gran actor pot mostrar. Si Morales volia subratllar que Bosch és excel·lent en tots els estils i gèneres, l'objectiu s'ha aconseguit amb escreix. Si pretenia submergir el públic en l'atmosfera peculiar d'una partida d'escacs que se celebra en un elegant transatlàntic entre un dislícit campió d'escacs (l'home que necessita veure i tocar tauler i figures) i un misteriós Sr. B (l'home que no necessita ni veure ni tocar) potser les seves aspiracions es perden entre l'acumulació d'idees i homenatges a l'ofici.

Massa de tot per a una història que amb menys segurament impressiona més i s'entén millor la traumàtica història d'un home amb tots els atributs d'un personatge turmentat de Dostoievski. ■ Juan Carlos Olivares

DE QUÈ VA...

Una partida d'escacs a un transatlàntic entre un campió del món i un home traumatitzat.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per comprovar que Jordi Bosch domina tots els registres.

→ Teatre Romea.

M: Liceu. Fins al 16 de juny. 22-26 €.

DE QUÈ VA...

Dues parelles discuteixen sobre el presumpte insult d'una nena a un nen.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Descobrireu una gran autora que ens posa davant del mirall.

→ Teatre Tantarantana.
M: Paral·lel. Fins al 16 de juny. 12-15 €.

“El meu punt de partida com a escriptora era molt subjectiu i partidista, però em vaig adonar que la lluita contra la discriminació no ha de ser agressiva i que, fins a cert punt, tots han de tenir una mica de raó”, assenyala Duncan. “Aquí hi ha el que en diria racisme educat, ja que hi ha gent molt racista, però que sap dissimular”, afegeix.

“El teatre és polític sempre”, dispara Duncan. Ella ha decidit que, encara que li agradi molt explicar històries, escriurà “coses que ens remouen, que ens toquen”. ■

El millor del mes de juny a timeout.cat/teatre-juny

DAVID RUANO

Les olvidades

DE QUÈ VA...

Episodis tragicòmics de la vexació social i cultural de la dona.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per confirmar que Lara Díez és una autora amb veu pròpia.

→ Teatre Akadèmia.
M: Hospital Clínic. Fins al 16 de juny. 18-22 €.

DUES DONES DESPERTEN en uns llimbs sartrians. Una illa de l'oblit envoltada de nines inerts. Com els personatges postapocalíptics de *Yes, potser* de la Duras, elles també són víctimes d'una guerra eterna. Ombres que a poc a poc recobren la identitat, les seves morts i la raó de ser. Lara Díez Quintanilla demostra amb *Les olvidades* que és una autora amb un món dramàtic allunyat de les convencions dictades des d'una idea limitadora de la dramàtúrgia catalana. En aquest text (segon d'una trilogia) és més explícit el seu compromís amb la lluita de gènere, aquest cop denunciant la màxima expressió de sadisme de la manipulació patriarcal: convertir les dones en botxins de les seves germanes.

Tot i que la conclusió sona a arenga, el trajecte dramàtic és una elaborada suma d'episodis per mostrar la vilesa del sofriment autoinfligit, amb un interessant equilibri entre la denúncia, l'horror sec i la farsa. Bàrbara Roig i Míriam Monlleó exhibeixen, a més, una gran complicitat i versatilitat en cadascuna de les seves reencarnacions. ■ J.C.O.

PREN-NE NOTA

Vols formar part de Time Out?

MARIA DIAS

A TIME OUT i Escena25 busquem una persona d'entre 18 i 25 anys perquè sigui la nostra veu a les xarxes socials! Volem que de setembre a novembre, de forma remunerada, et converteixis en el nostre crític jove i difonguis les últimes novetats escèniques i musicals d'una manera innovadora i original, per arribar a les generacions més joves, amb vídeos, InstaStories i posts a les xarxes. T'explicuem quin perfil estem buscant. T'hi apuntes?

T'agrada estar al dia de la cultura?

Si ets d'aquelles persones que està al dia de la cultura i no et perds cap dels esdeveniments que tenen lloc a la ciutat, no t'ho pensis més! Busquem algú que estigui registrat a Escena 25, sempre esperi amb neguit les últimes ofertes culturals i gaudeixi com ningú de concerts, obres de teatre, dansa, circ i molt més!

Tens ganes de dir-hi la teva?

Si ets una persona creativa, expressiva i amb moltes ganes de dir-hi la teva, què millor que poder fer arribar les teves propostes culturals a un gran nombre de joves? Busquem algú que s'expressi i comuniqui la cultura amb un llenguatge fresc, actual i molt adaptat a les xarxes socials i a les noves generacions.

Estàs tot el dia connectat?

Si ets una persona que es passa el dia gravant i editant vídeos, fent *boomerangs* i mems per passar-los als teus amics, aquesta és l'oportunitat ideal per ensenyar-nos tot el que saps fer amb una càmera. Entra a l'enllaç que trobaràs a continuació, omple el formulari i envia'ns-el! ■

→ Inscripcions fins al 20 de juny. bit.ly/TimeOutEscena25

Ricard III

DE QUÈ VA...

Relectura en clau contemporània del clàssic de Shakespeare.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per una excel·lent dicció del vers i un bon protagonista.

→ Escenari Joan Brossa.
M: Jaume I. Fins al 2 de juny. 20 €.

A RICARD III hi ha dos diàlegs molt bèsties. El primer quan Ricard III vol seduir l'esposa del rei a qui acaba de matar i el segon quan vol convèncer la mare dels nebots que ha assassinat perquè li doni la filla en matrimoni. Ambdós estan en aquesta interessant però no del tot reeixida versió de la gran tragèdia. Una versió reduïda adreçada a aquells que ja coneixen la història del rei geperut que aquí queda desdibuixada malgrat mostrar els trets principals del personatge.

Entre els valors de la proposta que signa Raimon Molins hi ha una excel·lent direcció d'actors, unes interpretacions tensades i poderoses entre les quals destaca la perversitat i l'egoisme del protagonista (Aitor Gabaldà). És molt d'agrair la claredat en el dir del vers que arriba amb tota la contundència. Així mateix l'espai sonor (Àlex Polls) amb cançons cantades a cappella i l'espai escènic (Claudia Vila i Miren Oller) dignificant una dramàtúrgia confusa que inclou una estèril barreja idiomàtica o la gratuïtat d'alguna de les inevitables projeccions en qualsevol modernització del clàssic. ■ Santi Fondevila

Música i nit

Coordina Borja Duñó
timeout.cat/concerts

Jo escolto Camela

El duo publica 'Rebobinando (25 años)' i ho celebra al Sant Jordi Club. La Maria Junyent canta 'Lágrimas de amor'

AQUESTA HISTÒRIA

COMENÇA fa 25 anys amb 200.000 pessetes estalviades, una maqueta gravada que van colar a la parada d'un *mercadillo* i un petit productor de Madrid, Alfonso Corral, que l'escolta per casualitat. "Ens van plantar al davant un contracte de tres anys i nosaltres no sabíem ni què volia dir *royalty*", recorda l'Àngeles Muñoz. Amb *Lágrimas de amor*, el seu primer disc, van vendre un milió de còpies. "Jo pensava que si nosaltres n'havíem venut un milió, Camarón o Los Chichos n'havien de vendre 30 o 40", diu Dionisio Martín.

La història de Camela és la d'un dels èxits musicals més rotunds d'Espanya i també la de l'*underground* més real. "Sembla que a certs cercles dir que t'agradava Camela era lleig", observa Dioní. "Això també passava a mitjans que es negaven a entrevistar-nos i a ràdios que

DE QUÈ VA...

Camela actuen amb convidats especials per celebrar les bodes de plata del grup.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè en algun moment de la vostra vida heu cantat les seves cançons, i ho sabeu.

→ Sant Jordi Club.
M: Espanya. Dj. 31.
21.30 h. 33,20-38,50 €.

no volien posar la nostra música. Ara, per sort, sembla que amb les noves generacions això no passa. La gent diu 'jo escolto Camela, i què?'", continua. El seu estil agradarà més o menys (com tots) però és indiscutible que és seu, propi. "Jo era fan de Michael Jackson, de Dire Straits i de Phil Collins. I també escoltava molt techno. El Dioní era més de flamenc", explica l'Àngeles. Per trobar un terreny comú, van barrejar els gustos de tots dos i van sumar-hi lletres d'amor i desamor directes com bales. "Nosaltres

no fem metàfores", diu l'Àngeles. Alguns mitjans van posar-los l'etiqueta de 'tecno-rumba' però el Dioní prefereix parlar de 'so Camela'. "Tu escoltes els primers compassos, aquell *tiruriru*, i saps que allò és Camela", dispara.

Tota aquesta història es concreta ara en *Rebobinando (25 años)* (2019), un disc de grans èxits (també en format casset) amb col·laboracions d'Alaska, David Bisbal, Juan Magán i Javiera Mena, entre d'altres, i amb una gira pel país que també fa parada a Barcelona. ■

Doctor Music
CONCERTS
PRESENTA EN CONCERT

THE TWILIGHT SAD

DIJOURS 31 OCTUBRE
LA NAU
BARCELONA

GRETA VAN FLEET
MARCH OF PEACEFUL ARMY

26 NOVEMBRE
SANT JORDI CLUB
BARCELONA

BRYAN ADAMS
SHINE A LIGHT

11/12/19 BARCELONA
PALAU SANT JORDI

DHL
Planting a tree
for every ticket
sold on the world tour

WWW.DOCTORMUSIC.COM

Música

TOP 3 CLÀSSICA

Recitals, concerts, òpera... El millor de la setmana per *Pere Andreu Jariod*

↑ Rèquiem de Verdi participatiu

L'OBC canvia l'escenari de L'Auditori pel del Palau de la Música Catalana, per oferir dues versions de gran format de la Missa de difunts de Giuseppe Verdi. Simon Halsey, el titular del cor, els dirigeix.

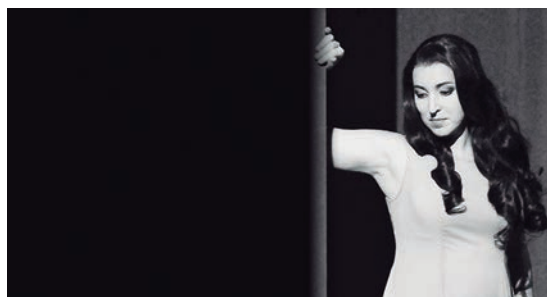
→ Palau de la Música Catalana. M: Urquinaona. Ds. 1 i dg. 2, 17h. 20 €.

↑ Trio Arriaga

El violinista Juan Luis Gallego, el violoncel·lista David Apellániz i el pianista Daniel Ligorio ofereixen un programa de música russa, amb trios de Txaikovski i Xostakóvitx a la Sala 2 Oriol Martorell de L'Auditori.

→ L'Auditori. M: Glòries. Dj. 30, 20 h. 29 €.

↑ Les cambres del Liceu

L'Orquestra de Cambra del Liceu, dirigida per Ionut Podgoreanu, i amb la mezzosoprano Gemma Coma-Alabert com a solista, ofereix un concert al Foyer del teatre, amb peces de Wagner, Mahler i Schönberg.

→ Gran Teatre del Liceu. M: Liceu. Dv. 31, 20 h. 28 €.

Més simfonies i àries a timeout.cat/classica

Art

El que no t'has de perdre a
timeout.cat/exposicions

MARIA DIAS

On ets, Isaki?

L'Arts Santa Mònica presenta
l'obra visual d'Isaki Lacuesta.
Per Eugènia Sendra

A LA PREGUNTA del Pompidou de París 'où en êtes-vous?' i en el marc de la retrospectiva que dedicaven a Isaki Lacuesta, el cineasta va respondre que som a dos temps i dos llocs alhora. "Amb el cinema pots ser a Mart i al cinema del barri al mateix temps", rebla a l'Arts Santa Mònica, on presenta les instal·lacions *Les imatges eco* i *Els films dobles*; *L'acusat*, projecte en primícia

nascut mentre feia la sèrie que al setembre estrenarà Movistar+, i la peça escultòrica feta amb Pep Admetlla, coproduïda pel centre Bòlit de Girona. Són dues estructures arquitectòniques transitables on juguen amb la llum projectada, la música (a càrrec de Niño de Elche i Refree) i el fum ambiental; són sensorials i misterioses i Lacuesta les considera pel·lícules però "fetes un art de l'espai, no només del temps i el moviment". Vol que l'espectador s'hi pugui apropar de moltes maneres i triar l'angle de visió, de la mateixa manera que el visitant escull cap a on dirigeix la mirada a la cambra on es projecten *Les imatges eco*.

Lacuesta ha col·laborat amb artistes d'altres disciplines –els arquitectes RCR, l'artista plàstic Miquel Barceló, la ballarina Constanza Macras– i de problemàtiques similars n'ha extret conclusions. Per això

diu que ha tendit cap a composicions més fàcilment llegibles, "una reacció a pel·lícules anteriors, com *Els passos dobles*, on cada cinc minuts explicàvem una història diferent".

Cap al 2006, els gurus del cinema van assenyalar Isaki Lacuesta i Albert Serra com els noms que marcarien el futur del setè art. Llorejats pels seus films i reclamats pel

Pompidou, els dos projecten experiments a Barcelona. Lacuesta ha portat a la Rambla part del seu arxiu fotogràfic, un mosaic d'imatges comprades i trobades, aparellaments curiosos que reapareixen en el seu cinema: negatius envellits a la Fontcuberta, un núvol dels germans Alinari, les cases trencades de Matta-Clark i Buster Keaton i els retrats de Felice Beato

que van inspirar Jorge Fuembuena per a les fotos d'*Entre dos aguas*. ■

DE QUÈ VA...

Un repàs de la trajectòria creativa d'Isaki Lacuesta.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per l'escultura 'La tercera cara de la lluna'.

→ La Rambla, 7.
M: Drassanes. Fins al 15 de setembre. Gratis.

Menjar

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/restaurants

DE QUÈ VA...

D'un restaurant de tapes i platillo català amb pastisseria d'altura.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè la carta és golosa: tot és per sucar-hi pa, i tens el millor de l'obrador Balaguer a l'abast de la mà.

→ Quatre Coses.

Consell de Cent, 329.

M: Passeig de Gràcia.

T. 93 839 41 10.

25-35 €.

Més crítiques a
timeout.cat/restaurants

Dolç i salat!

L'Oriol Balaguer obre el seu primer restaurant, i és salat i melós. Per Ricard Martín

SI PER MI FOS, posaria els periodistes d'economia a fer ressenyes de literatura dos cops al mes: l'especialització és un valor, però saber fer moltes coses en el teu camp, també. Sota aquesta premissa, l'Oriol Balaguer –pastisser llorejat, un dels homes que marca tendència cada any amb mones, croissants i xuixos– ha obert Quatre Coses:

“Un concepte un xic complicat però únic: un bar-restaurant i pastisseria”, explica, “on pots esmorzar, dinar o sopar, però també on et pots emportar una caixa de bombons o comprar pa”. Sobretot, aquesta és la idea i el local de la parella i sòcia de Balaguer, la Marta Rams. Es van conèixer treballant al Talaia de Ferran Adrià –aquella quinta d'Arola, Abellan...–: “Jo tenia ganes de cuinar salat, de fer tapes, de recordar els set anys al Talaia, i ella de muntar un lloc de menú de migdia”, diu.

No s'han trencat el cap amb el nom, Quatre Coses, “perquè són les quatre coses que volem quan sortim. Quelcom de primer i ja decideixes si demanes segons, plats tradicionals de cuillera, bona fregidura i amanida amb bon producte” explica. Quatre coses, però molt ben pensades i posades. Repassant la carta, no hi ha ni un plat que no demanaries: *mollete* de galtes i *foie*, capipota,

ous estrellats amb ‘butí’ del perol, macarrons de rostit... Jo opto per unes albergínies fregides i lacades amb salsa de miso i cebeta rostida, melosa a més no poder, i una truita de patates –coberta amb allioli suau– que té el que ha de tenir una truita: volum, ous i suc. I alerta que aquí hi trobareu un valencià fent arrossos, el cuiner Rafa Melà (boníssim el del senyoret), tots en paella individual. La personalitat del lloc no ve donada per una cuina molt

personal, sinó per la dicotomia dolç-salat: la simbolitza una barra amb seitons i russa, coronada per brioixeria. De l'excel·lència del dolç no cal parlar-ne: en lloc de carro de postres, vitrina a l'entrada. “Tanquem el cercle: tot el salat el cuinem aquí, tot el dolç i el pa el fem al nostre obrador”, diu Balaguer.

Útil –cuina de 12 a 24 h– i versàtil: quants cops no heu tornat de nit pensant en el pa que falta per a l'esmorzar de l'endemà? ■

Viet Kitchen

→ Aribau, 137. M: Hospital Clínic.
T. 93 109 00 41. 20 €.

RESTAURANT DE LA SETMANA

FOTOS: IRENE FERNÁNDEZ

HI HA UNA autèntica fal·lera pel menjar asiàtic, i també pel menjar de carrer: és una moda internacional. Arreu d'Europa i Amèrica et trobes restaurants que s'hi dediquen i sempre estan plens de gent que està al dia del que es porta, de turistes que prefereixen no explorar les gastronomies locals i de parelles que el divendres a la nit surten a sopar i volen trencar la rutina amb gustos exòtics – “anem a un *japo*, anem a un *thai*, anem a un vietnamita?” –.

El Viet Kitchen és exactament això: te'l podries trobar a Buenos Aires o Milà. A la paret, en un cartell hi posa “*People who love to eat vietnamese food are always the best people*”. Els propietaris es van conèixer a Holanda, on vivien abans de canviar de vida, viatjar per tot el món i obrir aquest restaurant. L'Emanuele, italià, s'encarrega de la sala, i en Hoang, vietnamita, de la cuina, que fa amb receptes de la família, producte fresc i elaboració al moment. Al Viet Kitchen pots menjar-hi una crep de porc i gambes, curiosa i divertida: te l'has de menjar embolicada d'enciam. Fan un bon curri, amb *lemongrass* i un punt de picant assequible. Al *pho*, la sopa tradicional vietnamita, li falta una mica de consistència, però la broqueta de pollastre és fenomenal: fumada, tendra, la salsa de cacauet... De postres, *kem lá dũa*: quina sorpresa, quina delícia! ■ **Martí Sales**

DE QUÈ VA...

Menjar de carrer vietnamita amb taules petites, xivarri i bon ambient.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per ampliar una mica horitzons culinàries sense sortir de casa.

NO T'HO PERDIS

ATONYINEU-VOS!

→ Tunateca. Diagonal, 439. M: Diagonal. T. 93 797 64 60. 40-50 €.

Si sou apassionats de la tonyina vermella –el pernil ibèric del mar!–, sapigau que Tunateca Balfegó celebra les jornades de la tonyina vermella fins al 2 de juny: 111 restaurants de Barcelona i 22 de la demarcació inclouran a la seva carta menús amb tonyina Balfegó. Això significa que podreu menjar un peix d'alta gamma –sovint maltractat– en el seu estat òptim de greix, tall i maduració. I sostenibilitat: des de Balfegó recorden que ja s'ha aconseguit la recuperació de la tonyina vermella mediterrània. Tota la informació a balfego.com. ■

RAVAL BRUNCH

25 !!!
EUROS

DOMINGOS 12:00 - 16:00H

¡JAMÁS HAS VISTO
UN BRUNCH IGUAL!
EN VARIOS AMBIENTES
Y CON DJ EN DIRECTO.
DISFRÚTALO TODOS
LOS DOMINGOS.
360° BAR TERRAZA
11ª PLANTA Y B LOUNGE
RESTAURANTE.

Hotel **Barceló** Raval
Rambla del Raval 17-21
08001 Barcelona
Tel: 93 320 14 90
barceloraval.com

Beure

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/bars

BAR DE LA SETMANA

Ruma's

→ Ronda Universitat, 10.
M: Universitat. T. 677 849 098.

EPICENTRE DEL TORNADO

guiiri. Ronda Universitat, a tres minuts de plaça Catalunya. Benvinguts a Ruma's, un nou santuari de la cafeïna que vol dur el millor cafè imaginable al lloc menys imaginable: el King's Landing del turisme a Barcelona.

En una zona farcida de cafeteries que venen aigües residuals en lloc de detallats a preu d'especialitat, Ruma's és una bombolla de qualitat i bon servei. La seva propietària, Ruma Motrenko, té negocis similars

DE QUÈ VA...

Una cafeteria d'especialitat que apuja el nivell de la zona.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Una ubicació immillorable, cafè torrat per Hidden i excel·lents pastissos i bombons.

a Rússia i és una apassionada del cafè d'especialitat. Treballa amb gra torrat per Hidden –del milloret de Barcelona–, refresca el gènere cada setmana i escull la procedència del cafè cercant sempre la millor maduració.

El cafè és estel·lar. El *flat white* juga a les grans lligues cafeteres. I també l'opció més lenta i sibirítica, el V60, un cafè filtrat amb un gust i una aroma superbs,

que necessita un ritual d'uns minuts abans d'arribar als llavis.

El gra de cafè és el rei, sí, però també el de xocolata. La fan desfeta i en forma de bombons, pastissos i dolços artesanals.

Una rebosteria a l'altura de l'ambrosia estimulant que contenen les tasses. A Ruma's beureu cafè de veritat... i començareu el dia com un Miura al revolt d'Estafeta. ■ *Òscar Broc*

MARIA DIAS

NO T'HO PERDIS

ESTIU A LA DONZELLA

→ Donzella de la Costa. Pg Marítim, s/n. Badalona. donzella.cat

LA MILLOR PLATJA DE

Barcelona és a Badalona, i el xiringuito Donzella de la Costa inaugura temporada amb una programació musical a cura d'Albert Gil. Els caps de setmana –i en dies puntuals entre setmana– a la tarda hi ha actuacions d'alt nivell, gratis! Dos exemples: el dg. 2 hi actua Diego Cortés, monstre de la guitarra flamenca, i el dl. 10, la cantautora de Nashville Tori Sparks. ■

EL CÒTEL

JOSEP PLA

ELS INGREDIENTS

Pseudonegroni amb carxofa: gin infusionat amb carxofa i licor de carxofa.

EL BAR

Un invent exclusiu de la cocteleria del Bar Muy Buenas, joia modernista al carrer del Carme, 63.

EL TRUC

Ret honor a l'homenot de les lletres catalanes: quan menjava ho feia amb licor fort!

1, 2, 3... VINE A PAGÈS!

**CAP DE SETMANA DE PORTES OBERTES
AL MÓN DE LA PAGESIA**

1 i 2 de juny

benvingutsapages.cat

#BenvingutsaPagès19

**BENVINGUTS
A PAGÈS**
CAP DE SETMANA DE VISITES

alícia

CATALUNYA

Generalitat
de Catalunya

7,5

Milions
de futurs

Col·labora

10 terrasses amb molt d'estil

Arriba la millor temporada de l'any per gaudir de la ciutat a l'aire lliure degustant una copa ben fresca dels millors vins de Viña Esmeralda, el blanc o el rosat. Us proposem llocs amb molt d'estil per brindar i gaudir!

Restaurant Port Vela

IRENE FERNÁNDEZ

La terrassa més nova de la ciutat és la del Restaurant Port Vela

1 Restaurant Port Vela

És la més nova de les terrasses, ja que acaba d'inaugurar al també nou port Marina Vela, ubicat més enllà de l'Hotel W i just a sota del nou trencaones. Estan especialitzats en tapes tradicionals amb toc gourmet, com les gambes vermelles o el caneló de marisc, que combinen a la perfecció amb un vi fresc Viña Esmeralda. I a partir del juny, acollirà tots els diumenges la festa El Tardeo de La Movida Barcelona.

→ Passeig Joan de Borbó, 103. portvelabcn.com

2 NH Collection Barcelona Pódium

A tocar de l'Arc de Triomf, aquesta terrassa és un altre bon lloc per desconnectar de la rutina sense marxar de la ciutat. Ubicada en

un preciós edifici modernista del segle XIX amb interiors contemporanis, té vistes privilegiades a la ciutat i és ideal per degustar unes tapes fetes amb ingredients de km 0 i un vi ben fresc.

→ Bailèn, 4-6. nh-collection.com/Barcelona/Podium

3 Can Travi Nou

Fora del rebombori del centre de la ciutat, a Horta, trobem Can Travi Nou, una de les masies més boniques de Barcelona, del segle XVIII, que ha sabut adaptar-se amb tot l'encert als nous temps sense perdre el seu profund respecte per la tradició. La terrassa enjardinada és un racó de conte ideal per gaudir d'un vi i un bon àpat a la fresca, envoltat per l'aroma de les flors.

→ Jorge Manrique, s/n. gruptravi.com/ca/can-travi-nou

Curio Alexandra Barcelona

Terrassa Alaire Ramblas

IRENE FERNÁNDEZ

4 Curio Alexandra Barcelona

La terrassa jardí de l'Alexandra és un autèntic oasi ubicat al cor d'un interior d'illa de luxe de l'Eixample, en un edifici preciós del segle XIX. Podreu gaudir dels plats de la seva deliciosa i completíssima carta amb una copa de vi en un espai tan bonic com relaxant, ple de plantes frondoses i presidit per una piscina.

→ Mallorca, 251. hiltonhotels.com/Hotel/Barcelona

5 Coco Vintage Market

Aquest espai singular és un dels racons més amagats i també preuats de la ciutat. Entre Gràcia i Sant Gervasi, el Coco Vintage Market funciona com un club social sofisticat i exclusiu que ofereix premsa local i internacional a banda de revistes i llibres. Al Coco's Secrets, a més, es pot prendre un Viña Esmeralda amb unes tapes mentre es gaudeix de música en directe.

→ Passatge de Josep Llovera, 7. cocovintagemarket.com

6 The Atic Bar

Des de la terrassa de l'hotel Pullman Barcelona Skipper quasi podríeu tocar el peix dissenyat per Frank Gehry. Des d'aquí, a més, veureu com canvia de color mentre hi toca el sol al capvespre, just abans d'amagar-se. Amb bar i piscina, té un menú amb ofertes saludables i lleugeres a base de sandvitxos, amanides, aperitius, fruites i un munt de propostes per maridar amb vi fresc. Irresistible.

→ Av. del Litoral, 10. pullman-barcelona-skipper.com/ca

7 Diagonal 589

Al cor de la Diagonal trobem la sofisticada terrassa de l'hotel Hilton Barcelona, que ofereix un ambient càlid i acollidor per compartir taula els vespres d'estiu, vi en mà, fins a mitjanit.

Terrats amb vistes, patis interiors i jardins frondosos per gaudir vi en mà

La seva oferta gastronòmica treu tot el partit als ingredients típicament mediterranis a base de tapes i plats lleugers. Tot un gust.

→ Diagonal, 589-591. hiltonhotels.com/Hotel/Barcelona

8 Hotel Barcelona Princess

Aquí sentireu que podeu tocar el cel. Ubicada a la planta 23 de l'edifici, un dels grans atractius d'aquesta terrassa és la piscina infinita, una de les més altes de la ciutat, a 85 metres d'altura. Però sens dubte, la joia de la corona és el seu mural natural, acabat d'estrenar, obra de l'artista El Dios de los Tres. I un dels racons més sol·licitats és el Gym Bar, que ofereix plats basats en productes de temporada que reivindiquen la dieta mediterrània.

→ Diagonal, 1. hotelbarcelonaprincess.com

9 Restaurant Feroz

Aquest espai té una encantadora terrassa oberta al carrer Tuset i una espectacular decoració a l'interior, amb abundància de plantes i arbustos, que et fa sentir al bell mig d'una selva tropical. És ideal per prendre un Viña Esmeralda de dia i de nit, quan, a més, es pot gaudir de bona música a càrrec de DJs residents.

→ Tuset, 27. ferozbcn.com

10 Terrassa Alaire Ramblas

Serà una de les imprescindibles aquest estiu per compartir uns vins i unes tapes o uns sandvitxos després de la feina. Ubicada a l'última planta de l'Hotel Espanya, a tocar de la Rambla, destaca per la seva decoració contemporània i el seu ambient relaxat. A més, tots els dijous i divendres d'estiu organitzen les Nits Alaire, amb música en directe i DJ convidats.

→ Sant Pau, 9-11. hotelespanya.com

WINEinMODERATION.com
ART & VINE
GAUDEIX DEL VI AMB MODERACIÓ

Tendències

Coordina Eugènia Sendra
timeout.cat/botigues

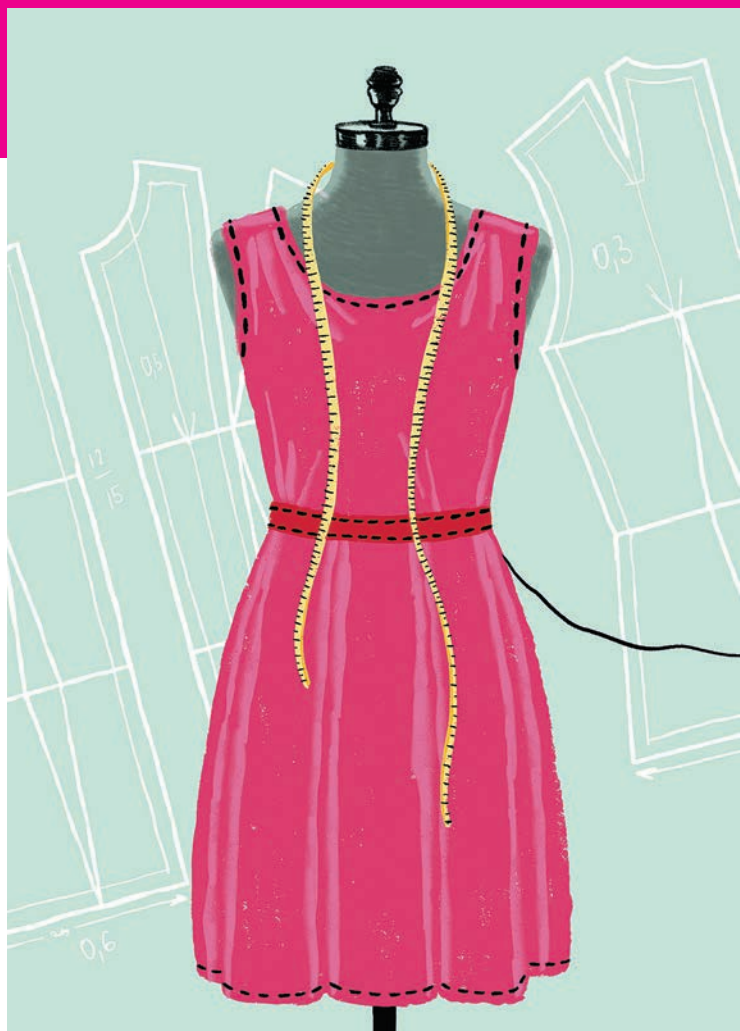
La indústria vol fil, agulla i mans

La mostra 'Moda i modistes' busca la pervivència d'aquest ofici. L'Eugènia Sendra aprèn patronatge i costura

LA PEÇA MÉS fàcil de fer amb roba, tisores, fil i agulla quan se'n sap una mica és una faldilla, però el ventall s'amplia si es tenen nocions de patronatge i costura. Per autoabastir-se, i lligat amb el fes-t'ho tu mateix, o com a sortida professional vinculada a la modisteria i el disseny de moda. Entre les aules veteranes per aprendre'n destaca l'Escola de la Dona, hereva del projecte del 1882 que buscava formar la dona en un ofici digne; s'ensenyava tall i confecció de vestits i roba blanca; dibuix aplicat a la decoració i a la indumentària femenina, i química aplicada

al vestit i a la seva conservació. "Entenem la moda com a ofici: es necessiten bons tècnics, gent que treballi bé amb les mans i donin força al patronatge artesanal i industrial", expliquen. No és una formació reglada però sí que ofereixen diferents especialitats professionals i itineraris flexibles per satisfer el diferent tipus d'alumnat. Segueixen el Sistema Camps de patronatge, basat en la roba feta a mida.

Tants caps, tants barrets, si parlem de patronatge. Hi ha el Sistema Martí, dels més antics i replicats, que a través de cinc llibres ensenya els patrons tipus,

DE QUÈ VA...

Una exposició sobre l'ofici de modista i escoles que n'ensenyen una part.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per entendre el vestit i el sistema de la moda.

→ MHCAT. Plaça de Pau Vila, 3. M: Barceloneta.
Fins al 13 d'octubre. 4 €.

modisteria, llenceria, sastreia i cotilleria; el Sistema Guerrero, enfocat al patronatge industrial i a l'aprenentatge del *software* Gerber, amb què funcionen Inditex, Mango i Pronovias; i el Mètode Feli, actualitzat cada tres anys, protagonista a LCI Barcelona dins del grau de Disseny de Moda i en cursos no reglats. Les escoles coincideixen a destacar la rellevància del patró perquè la peça caigui bé i el paper del patronista interpretant la idea del dissenyador; en segon terme, hi ha la confecció, el cosir, activitats que encara s'aprenen (bé) en tallers, com abans. Aquest 'abans'

MARTÍN TOGNOLA

esglossa al Museu d'Història de Catalunya, en una mostra que ret homenatge a les dones i als homes que ens van vestir des de finals del segle XIX als anys 60 del segle passat, quan va esclatar el prêt-à-porter. A més de documents i de 150 vestits procedents de la col·lecció Antoni de Montpalau, s'exhibeixen les glassetes, la bellesa de la peça en construcció. El relat evoca com ha canviat el consum de moda i també l'ofici, a la corda fluixa. Des de LCI, Jordi Rotllan parla de la preocupació d'una part del sector: les persones encarregades de fer els mostraris, de realitzar les peces més

elaborades d'una col·lecció, les cosidores i patronistes joves tenen 50 anys i no s'entreuen un relleu generacional. "És un patrimoni que no es pot deixar perdre, per això Chanel està comprant cases artesanes de brodats i fornitures", indica. Alternatives? Col·laboracions entre firmes i escoles de moda –amb forma de postgrau– per visualitzar que la indústria encara necessita l'ofici i els professionals més tècnics. ■

Seguiu vestint-vos a timeout.cat/roba-dona

Investiga porque este salón de belleza está dando que hablar
 @vanitasespai

Viatges

Coordina Maria Junyent
timeout.cat/viatges

Més aventures a
timeout.cat/viatges

Voleu més festivals?

Si no en teniu prou amb els festivals de música de casa nostra, preneu nota d'aquestes propostes

1

2

3

4

1 Fuji Rock Festival

La primera edició, el 1997, va celebrar-se als peus del mont Fuji, però la van haver de cancel·lar per l'arribada d'un tifó. Des d'aleshores, el festival –un dels més grans del Japó– es fa a Naeba Ski Resort (Niigata); entorn idíl·lic a unes quatre hores de Tòquio. Thom Yorke, Sia, The Cure, Death Cab For Cutie i James Blake són alguns dels caps de cartell d'aquesta edició, del 26 al 28 de juliol.

→ fujirockfestival.com

2 Montreux Jazz

Miles Davis, Nina Simone, Frank Zappa i Pink Floyd són alguns dels artistes que han passat pel Montreux Jazz Festival (des del 1967!), a Suïssa, davant del llac Léman. Hi ha jazz (Chick Corea, Christian Scott...) però també artistes que confirmen un *line-up* ben eclèctic: de Janet Jackson a Joan Baez i de Nicola Cruz a Apparat. I més: Elton John, Sting, Fatoumata Diawara... Trieu data del 28 de juny al 13 de juliol.

→ montreuxjazzfestival.com

3 Roskilde Festival

"Música, activisme, art, acampada i llibertat" és el lema del festival de Roskilde, a Dinamarca, en actiu des de l'any 1971 i el segon més gran d'Europa. Roskilde és també un festival sense ànim de lucre al 100%: tots els beneficis es donen a caritat. Aquest any hi actuen Bob Dylan, Cardi B, Christine and the Queens i Rosalía, però també hi fan una pila de tallers i xerrades interessants. Del 3 al 6 de juliol.

→ roskilde-festival.dk

4 Strange Sounds...

Amsterdam, estiu, alegria vora el canal. Strange Sounds from Beyond, que es fa el 22 de juny, són dotze hores de música emergent, poc coneguda i amb voluntat trencadora. Busqueu un vídeo de l'actuació d'Ata Kak de fa dos anys i veureu de què va la història. Aquest any hi veurem Joy Orbison, African Acid Is The Future, African Head Charge i Bbymutha, entre altres artistes inspiradors.

→ strangesoundsfrombeyond.com

SUDÀFRICA

entre dos oceans

TENIM UN VIATGE PER EXPLICAR-TE

Els nostres assessors han recorregut el món en la recerca de racons secrets, per dissenyar-te itineraris únics on els nostres hotels també formen part de l'experiència. Perquè a PANGEA som experts en viatgers!

9 dies
de emoció
per **250** €/mes

VINE A LA BOTIGA DE VIATGES MÉS GRAN DEL MÓN

Rambla de Catalunya, 23. BARCELONA - 930 185 123
www.pangea.es

*Preu per persona, finançat en 6 mesos sense interessos, condicionat a l'aprovació per part de l'entitat financera. Consulta condicions.

PANGEA
THE TRAVEL STORE

CIRCUIT DE BARCELONA – CATALUNYA · MONTMELÓ

doctor music festival

12, 13 i 14 JULIOL

THE STROKES · THE SMASHING PUMPKINS

ROSALÍA · THE CHEMICAL BROTHERS

THE GOOD, THE BAD & THE QUEEN

SOPA DE CABRA tocant “Ben Endins”

GRETA VAN FLEET · CHRISTINE & THE QUEENS

THE BLAZE · EMPIRE OF THE SUN reimagining “Walking on a Dream” · JAMES BAY · PRIMAL SCREAM · SABATON
PAROV STELAR · THE CAT EMPIRE · UNDERWORLD · RICHIE HAWTIN CLOSER · KING CRIMSON
OPETH · BERRI TXARRAK · JAMES MURPHY · WHITE LIES · JIMMY CLIFF · KAMASI WASHINGTON
ELS CATARRES · THE VOIDZ · SISTERS OF MERCY · MANDO DIAO · LA PEGATINA · CHARLOTTE DE WITTE
TEXAS · BEHEMOTH · JOHNNY MARR · VIVA SUECIA · ANATHEMA

ALBERT PLA · ELS PETS · PARQUET COURTS · JOAN DAUSÀ · TOM WALKER · MANESKIN · KHEA · DJ AMABLE · QUIMI PORTET · SOBER · HAWKWIND
NAHKO AND MEDICINE FOR THE PEOPLE · TESSERACT · THE TWILIGHT SAD · SOPHIE HUNGER · DOCTOR PRATS · EL PETIT DE CAL ERIL · OBESES
YOGHOURT DAZE · LA IAIA · PUTOCHINOMARICÓN · THEY · HOLLOW CRY · STAY · MARITRINI Y SUSSICARIOS · ALÈ D'EUGA · EGO BAND

FORCE-FIELD 11, 12, 13 i 14 JULIOL de 20:00h a 07:00h

&ME · AE:THER (LIVE) · ÂME · AUDIOFLY · AUDIOJACK · BLACK COFFEE · BEDOUIN
BRINA KNAUSS · DAMIAN LAZARUS · FRANCESCA LOMBARDO · JAMIE JONES · LUCIANO · MAGIT CACoon
MATHEW JONSON (LIVE) · MIDLAND · RICARDO VILLALOBOS · SATORI (LIVE) · SERGE DEVANT
SETH TROXLER · DJ TENNIS · DJ THREE · TIBI DABO · WIZARDRY · YULIA NIKO

Abonaments a partir de 62 € per un dia, inclou l'accés a Force Field · Entrades només per a Force Field a partir de 25 €

JA A LA VENDA A: doctormusicfestival.com - ticketmaster.es - entradas.com - elcorteingles.es i en els centres El Corte Inglés

mondo sonoro ENDERROCK

acn

el Periódico

Cat

**CATALUNYA
RÀDIO**

3

RAC1

rac105

FLAIXBAC